

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2018/410 IRÁNYELVE

(2018. március 14.)

a 2003/87/EK irányelvnek a költséghatékony kibocsátáscsökkentés és az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiákba történő beruházások növelése érdekében történő módosításáról és az (EU) 2015/1814 határozat módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen 192. cikkének (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ létrehozta az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei Unión belüli kereskedelmének rendszerét annak érdekében, hogy előmozdítsa az üvegházhatású gázok kibocsátásának költséghatékony és gazdaságos módon történő csökkentését.
- (2) 2014. októberi ülésén az Európai Tanács kötelezettséget vállalt arra, hogy az Unió a teljes üvegházhatású gázok kibocsátását 2030-ig az 1990-es szinthez képest legalább 40 %-kal csökkenti. A gazdaság minden ágazatának hozzá kell járulnia az említett kibocsátáscsökkentések eléréséhez, és ezt a célt a leginkább költséghatékony módon az Európai Unió kibocsátáskereskedelmi rendszere („EU ETS”) révén kell megvalósítani 2030-ig, a 2005-ös szinthez képest 43 %-os csökkentést elérve. Ezt megerősítette az Unió és a tagállamok tervezett nemzetileg meghatározott kibocsátáscsökkentésre vonatkozó kötelezettségvállalása is, amelyet 2015. március 6-án benyújtottak az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezménye (UNFCCC) titkárságának.
- (3) Az UNFCCC keretében 2015. december 12-én elfogadott Párizsi Megállapodás (a továbbiakban: „Párizsi Megállapodás”) 2016. november 4-én lépett hatályba. A megállapodás részes felei megállapodtak abban, hogy a globális átlaghőmérséklet emelkedését jóval az iparosodás előtti átlaghőmérsékletnél 2 °C-kal magasabb hőmérsékletszint alatt tartják, és törekednek arra, hogy a hőmérsékletemelkedés az iparosodás előtti átlaghőmérséklet feletti 1,5 °C mértékre korlátozódjon. A felek megállapodtak továbbá abban is, hogy rendszeresen számba veszik a Párizsi Megállapodás végrehajtását, annak érdekében, hogy értékeljék a megállapodás céljának és hosszú távú célkitűzéseinek teljesítése terén elért közös eredményeket.

⁽¹⁾ HL C 71., 2016.2.24., 57. o.

⁽²⁾ HL C 240., 2016.7.1., 62. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2018. február 6-i álláspontra (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2018. február 27-i határozata.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve (2003. október 13.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.).

- (4) Összhangban a társjogalkotóknak a 2009/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ és a 406/2009/EK európai parlamenti és tanácsi határozatban ⁽²⁾ kifejezett kötelezettségvállalásával, a gazdaság minden ágazatának hozzá kell járulnia az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentéséhez. A Párizsi Megállapodás keretében az Unió és a tagállamok vállalták egy, a gazdaság egészére vonatkozó kibocsátáscsökkentési cél teljesítését. A Nemzetközi Tengerészeti Szervezet („IMO”) jelenleg is erőfeszítéseket tesz a nemzetközi tengeri kibocsátások korlátozására, amelyet ösztönözni kell. Az IMO elindított egy folyamatot, amelynek célja, hogy 2018-ban elfogadjon egy kezdeti kibocsátáscsökkentési stratégiát a nemzetközi tengeri szállításból eredő üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentése érdekében. Az említett kezdeti stratégia részeként egy ambiciózus kibocsátáscsökkentési cél elfogadása vált sürgőssé, amely fontos annak biztosításához is, hogy a nemzetközi tengeri szállítás kellő módon hozzájáruljon azokhoz az erőfeszítésekhez, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a Párizsi Megállapodásban meghatározott célkitűzés megvalósítása érdekében az átlaghőmérséklet emelkedését jóval 2 °C alatt tartásuk. A Bizottságnak figyelemmel kell kísérnie ezt a folyamatot, és legalább évente be kell számolnia az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak arról, hogy az IMO keretében milyen eredményeket sikerült elérni egy ambiciózus kibocsátáscsökkentési cél és az ahhoz kapcsolódó intézkedések elérése terén, annak biztosítása érdekében, hogy a Párizsi Megállapodás céljainak megvalósításához szükséges erőfeszítésekhez az ágazat megfelelő módon járuljon hozzá. Az IMO és az IMO fellépéseinek 2023-tól kell kezdődniük, ideértve az elfogadásra és a végrehajtásra vonatkozó előkészületeket és e kérdések összes érintett fél általi kellő megfontolását is.
- (5) A 2014. októberi Európai Tanács következtetéseiben megerősítette, hogy egy jól működő, megújított EU ETS és egy, a piacot stabilizáló eszköz lesz a legalább 40 %-os kibocsátáscsökkentési cél elérésének legfontosabb európai eszköze, amely keretében 2021-től kezdődően az éves csökkentési tényező 2,2 % lesz. Az Európai Tanács azt is megerősítette, hogy az ingyenes kiosztás nem szűnik meg, és a jelenleg meglévő intézkedések 2020 után is érvényben maradnak a kibocsátásáthelyezés éghajlat-politikából adódó kockázatának megelőzése érdekében – mindaddig, amíg más jelentős gazdaságok nem tesznek hasonló mértékű erőfeszítéseket –, az árverésre bocsátott kibocsátási egységek arányának csökkentése nélkül. Az árverésre bocsátott kibocsátási egységek részarányát százalékos adatként kell kifejezni a 2003/87/EK irányelvben annak érdekében, hogy javuljon a beruházási döntésekkel kapcsolatos tervezési biztonság, nőjön az átláthatóság, továbbá, hogy egyszerűbbé és érthetőbbé váljon az egész rendszer.
- (6) Alapvető uniós prioritás egy ellenállóképes energiaunió létrehozása annak érdekében, hogy biztonságos, fenntartható, versenyképes és megfizethető energia álljon a polgárok és az ipar rendelkezésére. Ennek megvalósítása érdekében az EU ETS révén – amely az uniós éghajlat-politika sarokköve – folytatni kell az ambiciózus éghajlat-politikai fellépést, továbbá az energiaunió egyéb vonatkozásaival kapcsolatban is előrelépésre van szükség. A 2030-ig tartó időszakra vonatkozó uniós éghajlat- és energiapolitikai keretben elfogadott ambíció megvalósítása hozzájárul az észszerű szén-dioxid-ár kialakításához, és továbbra is ösztönzi az üvegházhatású gázok kibocsátásának költséghatékony csökkentését.
- (7) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 191. cikkének (2) bekezdése szerint az uniós politika a szennyező fizet elven alapul, és ennek alapján a 2003/87/EK irányelv a teljes árverés fokozatosan kialakítandó rendszerére történő átállást irányozza elő. A kibocsátásáthelyezés elkerülése indokoltá teszi a teljes árverésre történő átállás ideiglenes elhalasztását, és a kibocsátási egységeknek az ipar számára biztosított célzott és ingyenes kiosztását azok a valódi kockázatok is indokoltá teszik, amelyeket az üvegházhatású gázok kibocsátásának emelkedése jelent olyan harmadik országokban, amelyek iparára nem vonatkoznak hasonló szén-dioxid-kibocsátási korlátozások, mindaddig, amíg más meghatározó gazdaságok nem hoznak hasonló éghajlat-politikai intézkedéseket.
- (8) Az általános szabály a kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítése marad, az ingyenes kiosztás kivételt képez. A Bizottság hatásvizsgálata rámutat arra, hogy az árverésre bocsátott kibocsátási egységek részaránya a 2013-tól 2020-ig tartó időszakban 57 %. Elvben ennek a részarányának 57 %-nak kell maradnia. Ez a részarány a tagállamok nevében árverésre bocsátott kibocsátási egységekből áll, ideértve az új belépők számára elkülönített, de ki nem osztott kibocsátási egységeket, az egyes tagállamok villamosenergia-termelésének modernizációjára szolgáló kibocsátási egységeket és azokat a kibocsátási egységeket, amelyeket csak egy későbbi időpontban fognak árverésre bocsátani, mivel azokat az (EU) 2015/1814 európai parlamenti és tanácsi határozattal ⁽³⁾ létrehozott piaci stabilizációs tartalékba helyezték. Ennek a részarányának tartalmaznia kell 75 millió, az innováció támogatására szolgáló kibocsátási egységet is. Amennyiben 2030 előtt az ingyenes kibocsátási egységek iránti igény szükségessé teszi az egységes ágazatközi korrekciós tényező alkalmazását, a 2021. január 1-jén kezdődő tízéves időszakban az árverésre bocsátott kibocsátási egységek részarányát legfeljebb a kibocsátási egységek teljes

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/23/EK irányelve (2009. április 23.) a 2003/87/EK irányelvnek az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének továbbfejlesztése és kiterjesztése tekintetében történő módosításáról (HL L 140., 2009.6.5., 63. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 406/2009/EK határozata (2009. április 23.) az üvegházhatású gázok kibocsátásának a 2020-ig terjedő időszakra szóló közösségi kötelezettségvállalásoknak megfelelő szintre történő csökkentésére irányuló tagállami törekvésekről (HL L 140., 2009.6.5., 136. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/1814 határozata (2015. október 6.) az üvegházhatású gázok uniós kibocsátáskereskedelmi rendszeréhez piaci stabilizációs tartalék létrehozásáról és működtetéséről, valamint a 2003/87/EK irányelv módosításáról (HL L 264., 2015.10.9., 1. o.).

mennyiségének 3 %-ával csökkenteni kell. A szolidaritás, a gazdasági növekedés és az energiahálózatok összekapcsolása céljának szem előtt tartásával a tagállamok által árverésre bocsátott kibocsátási egységek 10 %-át az olyan tagállamok között kell elosztani, amelyeknek egy főre jutó, piaci áron számított bruttó nemzeti terméke (GDP) 2013-ban nem haladta meg az uniós átlag 90 %-át, míg a többi kibocsátási egységet a hitelesített kibocsátások alapján az összes tagállam között kell elosztani. Meg kell szüntetni bizonyos, az uniós átlagnál 20 %-kal magasabb egy főre jutó átlagos jövedelemszinttel rendelkező tagállamok számára biztosított azt az eltérést, amely a 2013-tól 2020-ig tartó időszakban az említett elosztáshoz kapcsolódik.

- (9) Az uniós és a nemzeti klímapolitikák közötti kölcsönhatásokra tekintettel a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy villamosenergia-termelő létesítményeknek a területükön történő bezárása esetén töröljék az árverésre bocsátandó kibocsátási egységeik mennyiségét. Annak érdekében, hogy az üzemeltetők és a piaci szereplők számára biztosítani lehessen a kiszámíthatóságot az árverés céljából rendelkezésre álló kibocsátási egységek mennyiségét illetően, a kibocsátási egységek törlésének lehetőségét ilyen esetekben az érintett létesítmény által a bezárását megelőző öt év alatt teljesített átlagos hitelesített kibocsátásnak megfelelő mennyiségre kell korlátozni.
- (10) Annak érdekében, hogy az uniós kibocsátáscsökkentés környezetvédelmi előnyeit meg lehessen őrizni – amíg harmadik országok fellépései nem nyújtanak hasonló ösztönzést az iparnak a kibocsátások csökkentéséhez –, a kibocsátásáthelyezés valódi kockázatának kitett ágazatokban és alágazatokban fenn kell tartani az átmeneti ingyenes kiosztást. Az EU ETS működése során szerzett tapasztalatok megerősítették, hogy az egyes ágazatok és alágazatok eltérő mértékben vannak kitéve a kibocsátásáthelyezés kockázatának, valamint azt, hogy az ingyenes kiosztás megakadályozza a kibocsátásáthelyezést. Míg egyes ágazatokban és alágazatokban magasabbnak tekinthető a kibocsátásáthelyezés kockázata, más ágazatok a piaci részesedésük csökkenése nélkül a kibocsátási költségek egy jelentős részét be tudják építeni a termékek áraiba kibocsátásaik fedezése céljából, és csak a költségek fennmaradó része hárul rájuk, ennek következtében esetükben a kibocsátásáthelyezés kockázata alacsony.

A Bizottságnak kereskedelmük és kibocsátásaik intenzitása alapján meg kell határozni és differenciálni kell az érintett ágazatokat annak érdekében, hogy jobban be lehessen azonosítani azokat az ágazatokat, amelyek kitéttek a kibocsátásáthelyezés valódi kockázatának. Amíg az ágazatok és alágazatok értékelése négy számjegyű szinten (NACE-4 kód) történik, számítani kell olyan különleges körülményekre is, amelyek fennállása esetén helyénvaló lehet biztosítani azt a lehetőséget, hogy az ágazatok vagy alágazatok hat vagy nyolc számjegyű szinten (Prodcum) alapuló értékelést kérjenek. Ezt a lehetőséget biztosítani kellene az olyan ágazatok és alágazatok esetében, amelyek korábban nyolc számjegyű szinten (Prodcum) a kibocsátásáthelyezés kockázatának kitéttek minősültek, tekintettel arra, hogy bizonyos NACE-kódok – különösen a .99 végződésűek – „máshová nem besorolt” („m.n.s.”), heterogén tevékenységeket is magukban foglalnak. Ha valamely ágazat vagy alágazat esetében alkalmazni kell a finomítókra vonatkozó referenciaértéket és mellette másik termék-referenciaértéket is, ezt a körülményt figyelembe kell venni, hogy adott esetben a kibocsátásáthelyezés kockázatát kvalitatív módon elemezni lehessen annak biztosítása érdekében, hogy a finomítóknak és vegyi üzemeknek egyaránt előállított termékekre egyenlő versenyfeltételek vonatkozzanak. Amennyiben a kereskedelem és a kibocsátások intenzitására vonatkozó kritériumok alapján magasabb érték alakul ki, mint az a küszöbérték, amelynek meghatározása annak figyelembevételével történik, hogy az érintett ágazatoknak és alágazatoknak mennyiben van lehetőségük a költségeknek a termékek árába való beépítésére, úgy kell tekinteni, hogy az adott ágazat vagy alágazat kitétt a kibocsátásáthelyezés kockázatának. Más ágazatra és alágazatra úgy kell tekinteni, hogy őket nem, vagy csak kis mértékben fenyegeti a kibocsátásáthelyezés kockázata. A villamosenergia-termelésen kívüli ágazatok és alágazatok azon lehetőségének figyelembe vétele, hogy beépítik a költségeket a termékek áraiba, szintén az extraprofit csökkentését fogja eredményezni. Amennyiben a 87/2003/EK irányelv 30. cikke szerinti felülvizsgálat során másként nem határoznak, a kibocsátásáthelyezés kockázatának nem, vagy csak kis mértékben kitétt ágazatok és alágazatok részére juttatott ingyenes kiosztásokat – a távfűtés kivételével – 2026 után egyenlő mennyiségekkel csökkenteni kell, hogy az ingyenes kiosztás 2030-ban megszűnjön.

- (11) A 2013 óta alkalmazandó referenciaértékeket felül kell vizsgálni az extraprofit elkerülése érdekében, valamint az érintett ágazatokban 2007 és 2008 folyamán, valamint minden olyan későbbi időszakban végbement technológiai fejlődés tükrözése érdekében, amelyre vonatkozóan ingyenes kiosztásokat határoznak meg a 2003/87/EK irányelv 11. cikke (1) bekezdésének megfelelően. Annak érdekében, hogy figyelembe lehessen venni az érintett ágazatok technológiai fejlődését, és a létesítményeknek történő ingyenes kiosztások referenciaértékeit – amelyeket a 2007-es és 2008-as évekből származó adatok alapján határoztak meg – hozzá lehessen igazítani az adott kiosztási időszakok referenciaértékeihez, rendelkezni kell arról, hogy a referenciaértékeket a megfigyelt javulásnak megfelelően naprakésszé kell tenni. A kiszámíthatóság érdekében ezt egy olyan tényező alkalmazásával kell megvalósítani, amely a különböző ágazatok technológiai fejlődéséről a legjobb értékelést adja, és amely a létesítményekből származó megbízható, objektív és ellenőrzött adatokon alapul, figyelembe véve a leghatékonyabb 10 %-ba tartozó létesítmények átlagos teljesítményét, hogy a referenciaértékek a tényleges fejlődési ütemet tükrözzék. Amennyiben az adatok a 2007–2008-as érték 0,2 %-ánál kevesebb vagy 1,6 %-nál több éves csökkenést mutatnak az adott időszak tekintetében, a vonatkozó referenciaértéket a fejlődés tényleges ütemétől eltérő mértékben kell kiigazítani a kibocsátáscsökkentési ösztönzők fenntartása és az innováció megfelelő jutalmazása érdekében. A 2021-től 2025-ig tartó időszak vonatkozásában ezeket a referenciaértékeket a 2008 és 2021-től -2025-ig tartó időszak közepe közötti minden egyes év tekintetében vagy 0,2 %-kal vagy

1,6 %-kal kell kiigazítani, ami a 2013-tól 2020-ig tartó időszakban alkalmazandó értékhez képest 3 %-os, illetve 24 %-os javulást eredményezne. A 2026-tól 2030-ig tartó időszak vonatkozásában a referenciaértékeket ugyanezen módon kell kiigazítani, ami a 2013-tól 2020-ig tartó időszakban alkalmazandó értékhez képest 4 %-os, illetve 32 %-os javulást eredményezne. Annak biztosítása céljából, hogy az aromás vegyületek, a hidrogén és a szintézisgáz finomítókban és vegyi üzemekben történő előállítása egyenlő versenyfeltételek mellett történjen, ezek referenciaértékeit továbbra is hozzá kell igazítani a finomítók referenciaértékeihez.

- (12) A létesítményeknek ingyenesen kiosztott kibocsátási egységek mértékének jobban kell igazodnia a létesítmények tényleges termelési szintjeihez. E célból a kiosztást időszakosan, szimmetrikus módon kell kiigazítani a termelés növekedésének és csökkenésének figyelembe vétele érdekében. Az ebben az összefüggésben felhasznált adatoknak hiánytalanoknak, következetesnek és független módon hitelesítettnek, továbbá ugyanolyan pontosnak és jó minőségűnek kell lenniük, mint az ingyenes kiosztás meghatározásához felhasznált adatoknak. A kiosztásokat érintő kiigazítások manipulálása és a velük való visszaélés megelőzésének, valamint bármilyen indokolatlan adminisztratív teher elkerülésének az érdekében, – figyelemmel a termelés változásaira vonatkozó értesítés tekintetében alkalmazandó határidőre, valamint figyelembe véve azt, hogy a kiosztásban bekövetkező változásokat hatékony, megkülönböztetéstől mentes és egységes módon kell elvégezni –, a vonatkozó küszöbértéket két év mozgó átlaga alapján kiszámított 15 %-ban kell megállapítani. A Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy megfontolja olyan további intézkedések megtételét, mint például a kiosztás megváltozásaira vonatkozó abszolút küszöbértékek alkalmazása, illetve amely a termelés változásaira vonatkozó értesítéskor alkalmazandó határidő módosítására vonatkozik.
- (13) Kívánatos lenne, hogy az állami támogatásokra vonatkozó szabályoknak megfelelően a tagállamok részben kompenzálják az olyan ágazatok vagy alágazatok bizonyos létesítményeit, amelyekről megállapították, hogy az üvegházhatású gázok kibocsátásához kapcsolódó költségek villamosenergia-árakba történő beépítése miatt – többek között a hulladékgázok elégetésével előállított villamos energiának a létesítmények általi felhasználását illetően – jelentős mértékben kitétek a kibocsátásáthelyezés kockázatának. Amennyiben a tagállamok törekednek arra, hogy a kibocsátási egységek árveréséből származó bevételeik legfeljebb 25 %-át fordítsák közvetett költségek kompenzálására, azzal valószínűsíthetően egyaránt elősegítik az EU ETS célkitűzéseinek teljesülését, és megőrzik a belső piac és a versenyfeltételek integritását. A kompenzáció mértékére vonatkozó átláthatóság növelése érdekében a tagállamok rendszeresen tájékoztatják a nyilvánosságot a meghozott intézkedésekről és a kompenzációban részesült kedvezményezettekről, ugyanakkor biztosítják bizonyos információk bizalmas jellegének és a vonatkozó adatvédelmi megfontolásoknak a kellő mértékű figyelembevételét. Amennyiben valamely tagállam az árverésből származó bevételeinek jelentős részét a közvetett költségek kompenzálására fordítja, még inkább fontos, hogy nyilvánosságra hozza e döntésének okait. A kibocsátási költségek közvetett kompenzálását érintő állami támogatásra vonatkozó iránymutatásainak felülvizsgálatakor a Bizottságnak meg kell vizsgálnia többek között a tagállamok által nyújtott kompenzációra vonatkozó felső határértékek hasznosságát. A 2003/87/EK irányelv felülvizsgálata során meg kell vizsgálni, hogy a szóban forgó pénzügyi intézkedések mennyire alkalmasak a kibocsátásáthelyezés közvetett költségekből eredő jelentős kockázatának az elkerülésére, valamint meg kell fontolni az intézkedések további harmonizálásának – többek között egy harmonizált mechanizmus bevezetésének – a lehetőségét. Az éghajlatváltozás elleni küzdelem közfinanszírozására 2020 után is fontos szerep hárul a források mozgósításában.

Az árverésből származó bevételeket ezért az éghajlat-politikai fellépések finanszírozására – ideértve az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodást is – is fel kell használni a sérülékeny helyzetű harmadik országokban, különösen a legkevésbé fejlett országokban, többek között az UNFCCC Éghajlatváltozási Alapján keresztül. Az éghajlatváltozás elleni küzdelem finanszírozására mozgósítandó összeg a nemzeti vállalatok ambíciózusságától és minőségétől, az ezeken alapuló beruházási tervektől és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás nemzeti szintű tervezésétől is függ. A szükséges szakpolitikák és beruházások potenciális társadalmi hatásait illetően a tagállamoknak az árverésből származó bevételeket a fentiek mellett arra kell fordítaniuk, hogy előmozdítsák az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való igazságos átállást azáltal, hogy a munkahelyek átrendeződése által leginkább érintett közösségekkel és régiókkal szociális párbeszédet folytatva elősegítik a munkaerő készségfejlesztését és más munkahelyekre történő átirányítását.

- (14) A szén-dioxid elkülönítése és geológiai tárolása („CCS”), az új megújulóenergia-technológiák, valamint az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiák és eljárások területén, így többek között a szén-dioxid környezetvédelmi szempontból biztonságos elkülönítése és hasznosítása („CCU”) szempontjából áttörést jelentő innovációk számára a 2003/87/EK irányelvből eredő legfőbb hosszú távú ösztönzőt az irányelv által létrehozott szén-dioxid-árjelzés, valamint az a tény jelenti, hogy a kibocsátási egységeket nem kell leadni az elkerült, illetve tartósan tárolt CO₂-kibocsátások után. Ezenkívül a kereskedelmi CCS-létesítmények és az innovatív megújulóenergia-technológiák bemutatásának felgyorsítása érdekében már most is igénybe vett források kiegészítésére kibocsátási egységeket kell felhasználni garantált díjazásként az Unióban CCS- vagy CCU-létesítmények létrehozásáért, új megújulóenergia-technológiák alkalmazásáért és alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiák és eljárások területén való ipari innovációért a megfelelő mennyiségben tárolt vagy elkerült CO₂-kibocsátások után, feltéve, hogy létezik egy tudásmegosztásra vonatkozó megállapodás.

A 2021-től kezdődő időszakra rendelkezésre bocsátott kezdeti 400 millió kibocsátási egység mellett a piaci stabilizációs tartalékból 50 millió ki nem osztott kibocsátási egységgel ki kell egészíteni a 2013-tól 2020-ig tartó időszakban rendelkezésre álló 300 millió kibocsátási egységből fennmaradó azt a bevételt, amelyet még nem fordítottak innovációra, és a kapott összeget kellő időben az innováció támogatására kell fordítani. Attól függően, hogy az egységes ágazatközi korrekciós tényező alkalmazása szükségességének elkerülése érdekében milyen mértékben csökkentik az árverésre bocsátott kibocsátási egységek részarányát, az ezen alapba kerülő kibocsátási egységeket legfeljebb 50 millió egységgel növelni kell. E támogatás többségét az üvegházhatású gázok kibocsátásának hitelesített elkerüléséhez kell kötni, míg lehetővé kell tenni, hogy bizonyos támogatást előre meghatározott mérföldkövek elérése esetén is nyújtani lehessen, figyelemmel az alkalmazott technológiára és annak az ágazatnak a sajátos jellemzőire, amelyben a technológiát alkalmazzák. Mérföldköveket kell meghatározni annak érdekében, hogy a projektek számára biztosíthatók legyenek megfelelő pénzügyi erőforrások. Projektkategóriánként változhat, hogy a projektköltségek maximálisan milyen százalékban részesülhetnek támogatásban. Kellő figyelmet kell fordítani az olyan projektekre, amelyek Unió-szerte jelentős innovációs hatással járnak.

- (15) Görögország egy főre jutó, piaci áron számított GDP-je 2014-ben nem érte el az uniós átlag 60 %-át, ugyanakkor az ország nem kedvezményezettje a modernizációs alpnak, ezért számára lehetővé kell tenni, hogy kibocsátási egységeket igényeljen a területéhez tartozó szigeteken nyújtott villamosenergia-ellátás dekarbonizációjának társfinanszírozása céljából. Ezeket a kibocsátási egységeket a 2003/87/EK irányelv 10a. cikkének (5) bekezdésében említett azon kibocsátási egységek maximális mennyiségéből kell elkülöníteni, amelyeket 2020. december 31-ig nem osztottak ki ingyenesen, és amelyeket a modernizációs alapra alkalmazandó szabályoknak megfelelően kell árverésre bocsátani.
- (16) A közös aukciós platformon rendezett árverésekre vonatkozó, az 1031/2010/EU bizottsági rendeletben⁽¹⁾ meghatározott szabályokkal és rendelkezésekkel összhangban a kibocsátási egységek összes mennyiségének 2 %-át árverésre kell bocsátani, majd az ebből származó bevételből létre kell hozni egy modernizációs alapot. Attól függően, hogy az egységes ágazatközi korrekciós tényező alkalmazása szükségességének elkerülése érdekében milyen mértékben csökkentik az árverésre bocsátott kibocsátási egységek részarányát, a modernizációs alapba kerülő kibocsátási egységeket legfeljebb az összes kibocsátási egység 0,5 %-ának megfelelő egységgel növelni kell. Az olyan tagállamoknak, amelyeknek az egy főre jutó, piaci áron számított GDP-je 2013-ban alacsonyabb volt, mint az uniós átlag 60 %-a, jogosultaknak kell lenniük a modernizációs alpból történő támogatásra, és számukra lehetővé kell tenni, hogy 2030-ig az ingyenes kiosztás lehetőségének alkalmazásával eltérhessenek a villamosenergia-termelés tekintetében történő teljes árverés elvétől, ami azt a célt szolgálja, hogy átlátható módon előmozdítsa az e tagállamok energiaágazatának modernizációjára irányuló valódi beruházásokat, elkerülve mindeközben a belső energiapiac torzulásait. Az energiahatékonyság javítását célzó, a modernizációs alap keretében tartozó beruházások magukban foglalhatnak a közlekedés – különösen a közúti közlekedés – villamosításába való beruházásokat is. A modernizációs alap irányítására vonatkozó szabályoknak olyan következetes, átfogó és átlátható keretet kell teremteniük, amely biztosítja a lehető leghatékonyabb végrehajtást és azt, hogy minden résztvevő könnyen igénybe vehesse az alapot, valamint figyelembe veszi a beruházások bevonásának lehetőségét a tagállamokban. Az irányítási struktúrát úgy kell kialakítani, hogy eleget lehessen tenni az alap megfelelő felhasználására vonatkozó célnak.

Az irányítási struktúrában helyet kell kapnia egy beruházási bizottságnak, a döntéshozatali folyamatban pedig kellően figyelembe kell venni az Európai Beruházási Bank (EBB) szakértelmét, kivéve, ha kisebb projektek részesülnek támogatásban egy nemzeti fejlesztési bank által nyújtott hitel vagy egy olyan nemzeti program keretében nyújtott támogatás révén, amelynek ugyanazok a célkitűzései, mint a modernizációs alpnak. Az esetleges összeférhetlenségek beazonosítása és nyilvánosságra hozatala érdekében a beruházási bizottság összetételét, valamint tagjainak önéletrajzát és összeférhetlenségi nyilatkozatait közzé kell tenni és rendszeresen aktualizálni kell. Az alacsony jövedelmmel rendelkező tagállamok beruházási igényeinek megfelelő kielégítése érdekében a modernizációs alap forrásait úgy kell elosztani a tagállamok között, hogy az elosztás alapját 50 %-ban a hitelesített kibocsátások, 50 %-ban pedig a GDP-re vonatkozó kritériumok adják. A modernizációs alpból többféle formában folyósítható pénzügyi támogatás. A multiplikátor-hatás és annak biztosítása érdekében, hogy az érintett beruházások hatása megnövekedjen, az egyes tagállamok villamosenergia-termelésének modernizációjára szolgáló ingyenes kibocsátási egységeket és a kiemelt területek listáján kívüli területeken történő beruházásokhoz a modernizációs alpból biztosított forrásokat magánszektorbeli jogi személyektől származó forrásoknak kell kiegészíteniük, amelyek magukban foglalhatnak olyan magánszektorbeli jogi személyektől származó külön forrásokat is, amelyek teljesen vagy részben közigazgatási szervek tulajdonában állnak.

- (17) A finanszírozási mechanizmusok egyszerűsítése és az azok végrehajtásával járó igazgatási terhek csökkentése érdekében az érintett tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a 10 %-nyi átcsoportosított kibocsátási egységből rájuk eső részt és az energiaágazat modernizálását célzó átmeneti ingyenes kiosztásból rájuk eső részt a modernizációs alap rendelkezései szerint felhasználják. Annak érdekében, hogy biztosítva legyen a kiszámíthatóság és az átláthatóság az árverésre bocsátandó, illetve átmeneti ingyenes kiosztás tárgyát képező kibocsátási egységek mennyiségét, valamint a modernizációs alap által kezelt eszközöket illetően, a tagállamoknak 2021 előtt értesíteniük kell a Bizottságot, amennyiben a modernizációs alpból igénybe vett erőforrásait növelni kívánják.

(¹) A Bizottság 1031/2010/EU rendelete (2010. november 12.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról szóló 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alapján az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei árverés útján történő értékesítésének időbeli ütemezéséről, lebonyolításáról és egyéb vonatkozásairól (HLL 302., 2010.11.18., 1. o.).

- (18) Az Európai Tanács a 2014. októberi ülésén megerősítette, hogy 2030-ig továbbra is biztosítani kell a kibocsátási egységeknek az energiaágazat részére történő ingyenes kiosztási lehetőségét, valamint hogy néhány tagállamban javítani kell az energiaágazat modernizációjára irányuló opcionális ingyenes kiosztás kereteit, többek között az átláthatóságot is. A legalább 12,5 millió EUR értékű beruházásokat az érintett tagállamnak versenytárgyalásos ajánlattételi eljárás révén, egyértelmű és átlátható szabályok alapján kell kiválasztania, annak biztosítása érdekében, hogy az energiaunió célkitűzéseivel összhangban az ingyenes kiosztást olyan valódi beruházások előmozdítására használják fel, amelyek modernizálják vagy diverzifikálják az energiaágazatot. A 12,5 millió EUR-nál kisebb értékű beruházásoknak szintén jogosultnak kell lenniük az ingyenes kiosztásból történő támogatásra. Az érintett tagállamnak egyértelmű és átlátható kritériumok alapján kell kiválasztania az ilyen beruházásokat. E kiválasztási eljárás eredményeit nyilvános konzultációra kell bocsátani. A nyilvánosságot kellő módon tájékoztatni kell mind a beruházási projektek kiválasztási szakaszában, mind pedig a projektek megvalósítása során. A beruházásokat olyan magánszektorbeli jogi személyek forrásaival kell kiegészíteni, amelyek teljes egészében vagy részben közigazgatási hatóságok tulajdonában lévő magánszektorbeli jogi személyektől származó külön forrásokat is magukban foglalhatnak.
- (19) A közkiadások hatékonyságának biztosítása érdekében az EU ETS finanszírozásának összhangban kell lennie az Unió 2030-ra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretének céljával és a Párizsi Megállapásban rögzített hosszú távú célkitűzésekkel, továbbá egyéb uniós finanszírozási programokkal, így biztosítva a közkiadások eredményességét.
- (20) A meglévő rendelkezések, amelyek kizárják a kis létesítményeket az EU ETS hatálya alól, lehetővé teszik, hogy ezeket a létesítményeket továbbra is kizárják az EU ETS-ből, illetve lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok – minden egyes kiosztási időszak elején azok a tagállamok is, amelyek jelenleg nem élnek ezzel a lehetőséggel – naprakésszé tegyék az EU ETS-ből kizárt létesítményeket tartalmazó listájukat. Ezzel egyidejűleg, az indokolatlan adminisztratív teher elkerülése érdekében a tagállamok számára azt is lehetővé kell tenni, hogy az EU ETS hatálya alól kizárják azokat a létesítményeket, amelyek a kiosztási időszak kezdetét megelőző három év mindegyikében kevesebb, mint 2 500 tonna szén-dioxid-egyenértéket bocsátottak ki, valamint azokat a tartalék-, illetve készleteti egységeket, amelyek az említett hároméves időszakon belüli évek mindegyikében kevesebb, mint 300 órát működtek. Továbbra is biztosítani kell a lehetőséget arra, hogy további tevékenységeket és gázokat is a rendszer hatálya alá lehessen vonni, anélkül, hogy ezek új belépőknek minősüljenek. Ez a lehetőség a további tevékenységeknek és gázoknak 2020 után a rendszer hatálya alá vonására nem sértheti az EU ETS szerinti kibocsátási egységek uniós szintű mennyiségét és az abból származó pénzüsségeket.
- (21) A 2003/87/EK irányelv előírja a tagállamok számára, hogy a végrehajtásáról szóló jelentést a 91/692/EGK tanácsi irányelvben⁽¹⁾ említett eljárással összhangban a Bizottság által kidolgozott kérdőív vagy vázlat alapján készítsék el. A Bizottság javasolta a 91/692/EGK tanácsi irányelv szerinti jelentéstételi követelmények hatályon kívül helyezését. A 91/692/EGK irányelvre történő hivatkozást ezért helyénvaló felváltani a 2003/87/EK irányelvben említett eljárásra való hivatkozással.
- (22) Az (EU) 2015/1814 határozat létrehoz az EU ETS számára egy piaci stabilizációs tartalékot annak érdekében, hogy az árverésre bocsátandó kínálati mennyiség rugalmasabbá és a rendszer ellenállóbbá váljon. Ez a határozat azt is előírja, hogy azokat a kibocsátási egységeket, amelyeket nem osztanak ki az új belépők részére 2020-ig, valamint a működés beszüntetése, illetve részleges beszüntetése miatt ki nem osztott kibocsátási egységeket a piaci stabilizációs tartalékba kell helyezni.
- (23) Egy jól működő, megreformált, a piaci stabilizációt célzó eszközzel kiegészülő EU ETS kulcsfontosságú eszköze annak, hogy az Unió teljesítse a 2030-ra vonatkozóan elfogadott célját és a Párizsi Megállapódás szerinti kötelezettségvállalásait. A kibocsátási egységek kereslete és kínálata közötti jelenlegi piaci egyensúlyhiány kezelése érdekében 2018-ban piaci stabilizációs tartalék jön létre az (EU) 2015/1814 határozat értelmében, amely 2019-től működésbe lép. Tekintettel arra, hogy hiteles beruházási ösztönzőre van szükség a CO₂-kibocsátások költséghatékony módon történő csökkentése érdekében, valamint az EU ETS megerősítése céljából, az (EU) 2015/1814 határozatot módosítani kell az egyes években tartalékba helyezendő kibocsátási egységek számának meghatározására szolgáló százalékos arány 2023. december 31-ig való növelése érdekében. Ezen túlmenően – az EU ETS működésének javítását célzó hosszú távú intézkedésként, amennyiben az (EU) 2015/1814 határozat 3. cikke szerinti első felülvizsgálat során más döntés nem születik – 2023-tól az előző évben árverésre bocsátott kibocsátási egységek teljes számán felül a tartalékban található kibocsátási egységek többé nem érvényesek. A tartalék működésének rendszeres felülvizsgálata során azt is mérlegelni kell, hogy fenn kell-e tartani az említett megnövelt százalékos arányokat.
- (24) A 2003/87/EK irányelvet folyamatosan felül kell vizsgálni a nemzetközi fejlemények és a Párizsi Megállapódásban meghatározott hosszú távú célkitűzések elérése érdekében tett erőfeszítések tükrében. A más meghatározó gazdaságokban végrehajtott éghajlat-politikai intézkedések fényében folyamatosan felül kell vizsgálni az olyan energiaigényes iparágak támogatása érdekében hozott intézkedéseket is, amelyek a 2003/87/EK irányelv 10.a. és

⁽¹⁾ A Tanács 91/692/EGK irányelve (1991. december 23.) a környezetre vonatkozó egyes irányelvek végrehajtásáról szóló jelentések egységszerűsítéséről és ésszerűsítéséről (HL L 377., 1991.12.31., 48. o.).

10b. cikkében említett kibocsátáshelyezés szempontjából kitettek lehetnek. Ezzel összefüggésben, a 2003/87/EK irányelv felülvizsgálata során mérlegelni lehetne, hogy helyénvaló-e a kibocsátáshelyezés megelőzésére irányuló, már meglévő intézkedéseket a határokon történő szén-dioxid kiigazítással vagy egyéb alternatív intézkedésekkel felváltani, kiigazítani vagy kiegészíteni – feltéve, hogy az ilyen intézkedések teljes mértékben összeegyeztethetők a Kereskedelmi Világszervezet szabályaival –, hogy ezáltal olyan termékek importőreit is be lehessen vonni az EU ETS-be, amelyeket a 2003/87/EK irányelv 10a. cikkével összhangban meghatározott ágazatok vagy alágazatok állítanak elő. A Bizottságnak jelentést kell tennie az Európai Parlament és a Tanács részére a Párizsi Megállapodás szerinti minden egyes globális felmérés keretében, és abban ki kell térnie mindenekelőtt arra, hogy az üvegházhatású gázok kibocsátásának az Unió és az uniós tagállamok által vállalt szükséges csökkentése érdekében szükség van-e az uniós szakpolitikák és intézkedések – köztük az EU ETS – további szigorítására. A Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy adott esetben javaslatot tegyen az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a 2003/87/EK irányelv módosítására. A Bizottságnak az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ szerinti rendszeres jelentéstétel részeként az UNFCCC (az ún. Talanoa párbeszéd) keretei között zajló 2018. évi támogató párbeszéd kimenetelét is értékelnie kell.

- (25) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően egy jogalkotási aktus egyes nem alapvető rendelkezéseinek kiegészítése vagy módosítása érdekében általános hatályú nem jogalkotási aktusokat fogadjon el a 2003/87/EK irányelv 3d. cikkének (3) bekezdése, 10. cikkének (4) bekezdése, 10a. cikkének (1) és (8) bekezdése, 10b. cikkének (5) bekezdése, 19. cikkének (3) bekezdése, 22. cikke, 24. cikkének (3) bekezdése, 24a. cikkének (1) bekezdése, 25a. cikkének (1) bekezdése és 28c. cikke tekintetében. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban⁽²⁾ foglalt elveknek megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein. Ami a 2003/87/EK irányelv 10. cikkének (4) bekezdése alapján történő felhatalmazást illeti, azon tagállamok számára, amelyek nem használják a közös árverési platformot, ez továbbra sem kötelező. Továbbá, ez a felhatalmazás nem érintheti a tagállamok azon jogát, hogy meghatározzák, hogy mire fordítják az árverésből származó bevételeiket.
- (26) A 2003/87/EK irányelv 10a. cikke (2) bekezdése harmadiktól hatodikig tartó albekezdésének, a 10a. cikke (21) bekezdésének, 10d. cikkének, 14. cikke (1) és (2) bekezdésének, 15. és 16. cikkének és 21. cikke (1) bekezdésének és ezen irányelv IV. és V. melléklete végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽³⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (27) A Bizottságnak adott felhatalmazások minimális szintre történő csökkentése érdekében a jogi aktusok elfogadására vonatkozó meglévő hatásköröket vissza kell vonni az alábbiak tekintetében: a 2003/87/EK irányelv 3f cikkének (9) bekezdése szerint a külön tartalékalap működtetése, az ezen irányelv 11a. cikkének (8) bekezdése szerint a kicserélhető nemzetközi jóváírások mennyiségének megállapítása és odaítélése, az ezen irányelv 11a. cikkének (9) bekezdése szerint a kicserélhetőségre vonatkozó további rendelkezések megállapítása, és az ezen irányelv 11b. cikkének (7) bekezdése szerint a kettős elszámolásra vonatkozó rendelkezések megállapítása. Az ezen rendelkezések alapján elfogadott jogi aktusok továbbra is alkalmazandók.
- (28) A 2003/87/EK irányelv értelmében elfogadott azon jogi aktusokat, amelyek olyan tárgyra vonatkoznak, amelyek tekintetében ezen irányelv felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy felhatalmazáson alapuló vagy végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el, továbbra is alkalmazni kell mindaddig, amíg azokat nem helyezik hatályon kívül vagy nem módosítják. A 2011/278/EU bizottsági határozat⁽⁴⁾ esetében az I. melléklet utolsó oszlopát hatályon kívül kell helyezni, ha és amikor a Bizottság végrehajtási jogi aktust fogad el az ingyenes kiosztásra vonatkozó felülvizsgált referenciaérték meghatározása céljából. A kiszámíthatóság növelése és az adminisztratív eljárások egyszerűsítése érdekében a 2014/746/EU bizottsági határozat⁽⁵⁾ 2020 végéig továbbra is alkalmazni kell.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 525/2013/EU rendelete (2013. május 21.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának nyomon követésére és bejelentésére, valamint az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információk nemzeti és uniós szintű bejelentésére szolgáló rendszerről, valamint a 280/2004/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 165., 2013.6.18., 13. o.).

⁽²⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

⁽⁴⁾ A Bizottság 2011/278/EU határozata (2011. április 27.) a kibocsátási egységekre vonatkozó harmonizált ingyenes kiosztás uniós szintű átmeneti szabályainak a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 10a. cikke értelmében történő meghatározásáról (HL L 130., 2011.5.17., 1. o.).

⁽⁵⁾ A Bizottság 2014/746/EU határozata (2014. október 27.) a CO₂-kibocsátáshelyezés kockázatának jelentős mértékben kitett ágazatok és alágazatok 2015–2019-es időszakra vonatkozó listájának a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti meghatározásáról (HL L 308., 2014.10.29., 114. o.).

- (29) Az ezen irányelvben említett, felhatalmazáson alapuló és végrehajtási jogi aktusoknak – különösen, ami a nyomon követésre, a jelentéstételre, a hitelesítésre és az uniós kibocsátásiegység-forgalmi listára vonatkozó rendelkezéseket illeti – a lehető legnagyobb mértékben a szabályok egyszerűsítésére és bármely adminisztratív teher csökkentésére kell irányulniuk, és miközben meg kell őrizni az EU ETS környezetvédelmi integritását, biztonságát és megbízhatóságát. A Bizottságnak az említett jogi aktusok kidolgozása során értékelnie kell különösen az egyszerűsített nyomonkövetési szabályok hatékonyságát, ideértve a sürgősségi és a tartalék villamosenergia-termelő egységekre – figyelembe véve az üzemórák évenkénti számát –, valamint a kis kibocsátókra vonatkozó szabályokat is, és értékelni kell az ilyen szabályok további fejlesztésének lehetőségeit is.
- (30) A tagállamok és a Bizottság magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatának⁽¹⁾ megfelelően a tagállamok vállalták, hogy indokolt esetben az áttűtő intézkedéseikről szóló értesítéshez az irányelv egyes elemei és az azt áttűtő nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot magyarázó, egy vagy több dokumentumot mellékelnek. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok megküldése indokolt.
- (31) Ennek az irányelvnek az a célja, hogy a fenntartható fejlődés elvének megfelelően, gazdaságilag a lehető leghatékonyabban segítse elő a magas szintű környezetvédelmet, ugyanakkor elegendő időt biztosítson a létesítményeknek az alkalmazkodáshoz, és kedvezőbb bánásmódról gondoskodjon a különösen érintett személyekkel kapcsolatban, mindezt arányosan, az irányelv célkitűzéseivel a lehető legteljesebb mértékben összeegyeztethető módon.
- (32) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és betartja a különösen az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert alapelveket.
- (33) Mivel ezen irányelv céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az irányelv terjedelme és hatása miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubsidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2003/87/EK irányelv módosításai

A 2003/87/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az irányelv egészében a „közösségi rendszer” kifejezés helyébe az „EU ETS” kifejezés lép, a szükséges nyelvtani módosításokkal.
2. Ez a módosítás a magyar nyelvi változatot nem érinti.
3. Az irányelv egészében az e cikk 1. pontjában és az irányelv 26. cikkében említett esetek kivételével a „közösségi” szó helyébe az „uniós” szó lép, a szükséges nyelvtani módosításokkal.
4. Az irányelv egészében „a 23. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási eljárás” kifejezés helyébe a „22a cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás” kifejezés lép.
5. A 3c cikk (2) bekezdésének első albekezdésében és a 10. cikk (1a) bekezdésében említett „13. cikk (1) bekezdése” kifejezés helyébe a „13. cikk” kifejezés lép.
6. A 3g cikkben, az 5. cikk első bekezdésének d) pontjában, a 6. cikk (2) bekezdésének c) pontjában, a 10a cikk (2) bekezdésének második albekezdésében, a 14. cikk (2), (3) és (4) bekezdésében, a 19. cikk (1) és (4) bekezdésében, a 24. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében, valamint a 29a cikk (4) bekezdésében a „rendelet” szó helyébe az „aktus” szó lép, a szükséges nyelvtani módosításokkal.
7. A 3. cikk h) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„h) »új belépő«: az I. mellékletben felsorolt tevékenységek közül egyet vagy többet folytató olyan létesítmény, amely első alkalommal a 11. cikk (1) bekezdésében említett lista benyújtási határidejét megelőző három hónappal kezdődő időszaktól az említett cikk szerinti, a következő lista benyújtási határidejét megelőző három hónappal végződő időszakban szerzett üvegházhatású gáz kibocsátására vonatkozó engedélyt;”

⁽¹⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

8. A 3d. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelvnek az e cikk (1) és (2) bekezdésével vagy a 3f. cikk (8) bekezdésével összhangban a légközlékedési kibocsátási egységek tagállamok által történő árverésére vonatkozó részletes rendelkezések tekintetében történő kiegészítésére vonatkozóan. Az egyes tagállamok által az egyes időszakokban árverésen kiosztandó kibocsátási egységek számának arányosnak kell lennie az adott tagállamnak a 14. cikk (3) bekezdése szerint bejelentett és a 15. cikk szerint hitelesített, a valamennyi tagállamra vonatkozóan a referenciaévben légi közlekedésből származó összes kibocsátási egységben való részesedésével. A 3c. cikk (1) bekezdésében említett időszakra 2010 a referenciaév, a 3c. cikkben említett minden ezt követő időszakra pedig az a naptári év, amely 24 hónappal az árveréssel érintett időszak kezdete előtt ér véget. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak biztosítaniuk kell, hogy a 10. cikk (4) bekezdésének első albekezdésében foglalt elveket tiszteletben tartják.”

9. A 3f. cikk (9) bekezdését el kell hagyni.

10. A 6. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdését el kell hagyni.

11. A 8. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„8. cikk

Koordináció a 2010/75/EU irányelvvvel

A tagállamok megteszik az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy a 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) I. mellékletében megjelölt tevékenységeket folytató létesítmények, az üvegházhatású gázra vonatkozó kibocsátási engedélyeinek kiállítására vonatkozó feltételek és eljárás összhangba kerüljenek a fenti irányelv által szabályozott engedély kiállítására vonatkozó feltételekkel és eljárással. Ezen irányelv 5., 6., és 7. cikkében foglalt követelmények beépíthetők a 2010/75/EU irányelv szerinti eljárásokba.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2010/75/EU irányelve (2010. november 24.) az ipari kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése) (HL L 334., 2010.12.17., 17. o.)”

12. A 9. cikk második és harmadik bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„2021-től kezdődően a lineáris tényező 2,2 %.”

13. A 10. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok 2019-től kezdődően valamennyi olyan kibocsátási egységet árverés útján értékesítenek, amelyeket ezen irányelv 10a. és 10c. cikkével összhangban ingyenesen nem osztottak ki, és amelyeket az (EU) 2015/1814 európai parlamenti és tanácsi határozattal (*) létrehozott piaci stabilizációs tartalékban („piaci stabilizációs tartalék”) nem helyeztek el vagy az ezen irányelv 12. cikkének (4) bekezdésével összhangban nem töröltek.

2021-től kezdődően, valamint a 10a. cikk (5a) bekezdése szerinti lehetséges csökkentés sérelme nélkül az árverésre bocsátott kibocsátási egységek részaránya 57 %.

2021 és 2030 között a kibocsátási egységek teljes mennyiségének 2 %-át árverésre kell bocsátani egy olyan alap létrehozása érdekében, amelynek célja az energiahatékonyság javítása és bizonyos tagállamok energetikai rendszereinek modernizációja a 10d. cikknek megfelelően (a „modernizációs alap”).

A tagállamok által árverésre bocsátott kibocsátási egységek teljes fennmaradó mennyiségét a (2) bekezdésnek megfelelően kell elosztani.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/1814 határozata (2015. október 6.) az üvegházhatású gázok uniós kibocsátáskereskedelmi rendszeréhez piaci stabilizációs tartalék létrehozásáról és működtetéséről, valamint a 2003/87/EK irányelv módosításáról (HL L 264., 2015.10.9., 1. o.)”;

- b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

- i. az a) pontban a „88 %” helyébe „90 %” lép;

- ii. a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) az árverés útján értékesítendő kibocsátási egység-mennyiség 10 %-át – az Unión belüli szolidaritás, gazdasági növekedés és az energiahálózatok összekapcsolás céljából – bizonyos tagállamok között kell elosztani oly módon, hogy a tagállamnak árverés útján történő értékesítés céljára az a) pont alapján jutó kibocsátási egység-mennyiség a IIa. mellékletben meghatározott százalékokkal megemelkedik.”;

iii. a c) pontot el kell hagyni;

iv. a harmadik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A b) pontban említett százalékokat szükség szerint arányosan ki kell igazítani oly módon, hogy az elosztás mértéke 10 % legyen.”

c) a (3) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) a megújuló energiaforrásból megvalósuló energiatermelés fejlesztésére az Unió megújuló energiákkal kapcsolatos vállalásának teljesítése céljából, továbbá olyan egyéb technológiák kifejlesztésére, amelyek előmozdítják a biztonságos és fenntartható alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való átállást, valamint az Unió azon vállalása teljesítésének elősegítésére, hogy az Unió az energiahatékonyságot a vonatkozó jogalkotási aktusokban elfogadott szintekre növeli;”

ii. a h) pont helyébe a következő szöveg lép:

„h) olyan intézkedésekre, amelyek az energiahatékonyság, a távfűtési rendszerek és a hőszigetelés javítására, vagy a kis és közepes jövedelemmel rendelkező háztartások szociális szempontjainak kezelését célzó pénzügyi támogatás biztosítására irányulnak;”

iii. a bekezdés a következő pontokkal egészül ki:

„j) az éghajlat-politikai fellépések finanszírozására sérülékeny helyzetű harmadik országokban, ideértve az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodást is;

k) a munkaerő készségfejlesztésének és más munkahelyekre való átirányításának előmozdítására, az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való egyszerű átállás elősegítése érdekében, mindenekelőtt a munkahelyek átrendeződése által leginkább érintett régiókban, a szociális partnerekkel szorosan egyeztetve.”

d) a (4) bekezdés első, második és harmadik albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelvnek az árverések időzítése, lebonyolítása és egyéb szempontjai tekintetében történő kiegészítésére vonatkozóan, annak biztosítása érdekében, hogy azokat nyílt, átlátható, összehangolt és megkülönböztetéstől mentes módon bonyolítják le. Ennek érdekében a folyamatnak kiszámíthatónak kell lennie, különösen az árverések időzítése és ütemezése, valamint a rendelkezésre bocsátandó kibocsátási egységek becsült mennyiségei tekintetében.

Az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak biztosítaniuk kell, hogy az árveréseket úgy szervezzék meg, hogy:

a) az üzemeltetők és különösen az EU ETS hatálya alá tartozó kis- és középvállalkozások teljes mértékben, valamint igazságos és méltányos alapon részt vehessenek rajtuk;

b) minden résztvevő egyidejűleg jusson hozzá ugyanazon információkhoz, és a résztvevők az árverések lebonyolítását ne akadályozzák;

c) az árverések megszervezése és az azokon való részvétel költséghatékony legyen és ne okozzon indokolatlan adminisztrációs kiadásokat; és

d) a kis kibocsátók számára hozzáférést biztosítsanak a kibocsátási egységekhez.”

e) az (5) bekezdés második mondatának helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság minden évben jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a szén-dioxid-piac és más idevágó éghajlat- és energiapolitikai intézkedések működéséről, beleértve az árverések lebonyolítását, a likviditást és a kereskedelem nagyságrendjét, és összefoglalva a tagállamok által a 10a. cikk (6) bekezdésében említett pénzügyi intézkedésekről szolgáltatott információkat.”

14. A 10a. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdésben, az első és második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelvnek az e cikk (4), (5), (7) és (19) bekezdésében említett kibocsátási egységek kiosztásával kapcsolatos, az Unió egészére kiterjedő, teljes körűen harmonizált szabályok kiegészítésére vonatkozóan.”

- b) A (2) bekezdés a következő albekezdésekkel egészül ki:

„A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el az ingyenes kiosztásra vonatkozó felülvizsgált referenciaértékek meghatározása céljából. Ezeknek a jogi aktusoknak összhangban kell állniuk az e cikk (1) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal, és meg kell felelniük a következőknek:

- a) a 2021–2025-ös időszakra vonatkozóan a referenciaértékeket a 11. cikkkel összhangban a 2016-os és 2017-es évekre benyújtott információk alapján kell meghatározni. Az említett referenciaértékeknek a 2011/278/EU bizottsági határozat (*) 2011. április 27-én elfogadott változatában szereplő referenciaértékkel történő összehasonlítása alapján a Bizottság minden referenciaérték vonatkozásában meghatározza az éves csökkentési arányt és alkalmazza azt a 2013-tól 2020-ig tartó időszakban alkalmazandó referenciaértékekre a 2008 és 2023 közötti minden évben, annak érdekében, hogy meghatározza a referenciaértékeket a 2021-től 2025-ig tartó időszakra.
- b) amennyiben az éves csökkentési arány meghaladja az 1,6 %-ot vagy nem éri el a 0,2 %-ot, a 2021-től 2025-ig tartó időszakra vonatkozó referenciaértékeket úgy kell meghatározni, hogy a 2013-tól 2020-ig tartó időszakban alkalmazandó referenciaértékeket a 2008 és 2023 közötti minden egyes év tekintetében csökkenteni kell a fenti két százalékos arány közül azzal, amelyik releváns;
- c) a 2026-tól 2030-ig tartó időszakra vonatkozóan a referenciaértékeket az a) és b) pontban foglalt módon kell meghatározni, a 11. cikkkel összhangban a 2021-es és 2022-es évekre benyújtott információk alapján, valamint a 2008 és 2028 között minden egyes év tekintetében alkalmazandó éves csökkentési arány alapján.

Ettől eltérően az aromás vegyületek, a hidrogén és a szintézisgáz referenciaértékeit ugyanolyan százalékos arányban kell módosítani, mint a finomítókra vonatkozó referenciaértékeket, annak érdekében, hogy az ilyen termékeket gyártók számára meg lehessen őrizni az egyenlő versenyfeltételeket.

A harmadik albekezdésben említett végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbi-zottsági eljárás keretében kell elfogadni.

A hulladékgázokból való hatékony energia-visszanyerés előmozdítása érdekében a harmadik albekezdés b) pontjában említett időszakban a – jellemzően hulladékgázokhoz kapcsolódó – forró fémre vonatkozó referenciaértéket 0,2 %-os éves csökkentési aránnyal kell naprakésszé tenni.

(*) A Bizottság 2011/278/EU határozata (2011. április 27.) a kibocsátási egységekre vonatkozó harmonizált ingyenes kiosztás uniós szintű átmeneti szabályainak a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 10a. cikke értelmében történő meghatározásáról (HL L 130., 2011.5.17., 1. o.).”

- c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Ingyenes kiosztásban részesül a távfűtés és a 2012/27/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) értelmében vett nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés a gazdaságilag indokolt szükséglet kielégítése céljából folytatott fűtés vagy hűtés tekintetében. 2013-tól kezdődően minden évben az e létesítmények számára e fűtés tekintetében kiosztott kibocsátási egységek mennyiségét ki kell igazítani ezen irányelv 9. cikkében említett lineáris tényezővel, kivéve azokat az éveket, amelyekben az említett kiosztott egységek kiigazítására az e cikk (5) bekezdése szerinti egységes módon került sor.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2012/27/EU irányelve (2012. október 25.) az energiahatékonyságról, a 2009/125/EK és a 2010/30/EU irányelv módosításáról, valamint a 2004/8/EK és a 2006/32/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 315., 2012.11.14., 1. o.).”

- d) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az árverésre bocsátott kibocsátási egységek 10. cikkben meghatározott részarányának tiszteletben tartása érdekében minden olyan évben, amikor az ingyenes kiosztások összege nem éri el azt a maximális összeget, amely még kiosztható lenne az árverésre bocsátott kibocsátási egységek arányának fenntartása mellett, az addig az összegig megmaradó kibocsátási egységeket az ingyenes kiosztások csökkenésének megakadályozására vagy korlátozására kell felhasználni az árverésre bocsátott kibocsátási egységek arányának a későbbi években történő fenntartása érdekében. Ugyanakkor amennyiben elérik a maximális összeget, az ingyenes kiosztásokat ennek megfelelően ki kell igazítani. Minden ilyen jellegű kiigazítást egységes módon kell elvégezni.”

- e) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(5a) Az (5) bekezdéstől eltérve a kibocsátási egységek teljes mennyiségének 3 %-áig terjedő további mennyiséget kell felhasználni – a szükséges mértékben – az (5) bekezdés értelmében elérhető maximális összeg növeléséhez.

(5b) Amennyiben a kibocsátási egységek teljes mennyiségének kevesebb mint 3 %-a szükséges az (5) bekezdés értelmében elérhető maximális összeg növeléséhez:

- legfeljebb 50 millió kibocsátási egységet kell felhasználni az innováció támogatására rendelkezésre álló, a 10a. cikk (8) bekezdése szerinti kibocsátási egységek összegének növelésére; és
- a kibocsátási egységek teljes mennyiségének legfeljebb 0,5 %-át kell felhasználni az egyes tagállamok energetikai rendszereinek modernizációjára rendelkezésre álló, a 10d. cikk szerinti kibocsátási egységek összegének növelésére.”

f) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) „A tagállamok – a második és a negyedik albekezdésnek megfelelően – pénzügyi intézkedéseket hoznak az olyan ágazatok vagy alágazatok számára, amelyek kitétek a kibocsátásáthelyezés tényleges kockázatának olyan jelentős közvetett költségek következtében, amelyek valójában a villamosenergia-árakban megjelenő üvegházhatású gázok kibocsátásának költségeiből származnak, amennyiben az ilyen pénzügyi intézkedéseket össze lehet egyeztetni az állami támogatásra alkalmazandó szabályokkal, és különösen, amelyek nem torzítják indokolatlanul a versenyt a belső piacon. Amennyiben az ilyen pénzügyi intézkedések céljára rendelkezésre álló összeg meghaladja a kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből származó bevételek 25 %-át, az érintett tagállam ismerteti az összeg túllépésének az indokait.

A tagállamok törekednek továbbá arra, hogy a kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből származó bevételeik legfeljebb 25 %-át fordítsák az első albekezdésben említett pénzügyi intézkedésekre. Azok a tagállamok, amelyek ilyen pénzügyi intézkedéseket hoztak, minden év vége előtt három hónappal könnyen hozzáférhető formában közlést tesznek a kedvezményezett ágazatonként vagy alágazatonként nyújtott kompenzáció teljes összegét. 2018-tól kezdődően minden olyan évben, amelyben valamely tagállam a kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből származó bevételek több mint 25 %-át az említett célokra használja fel, jelentést tesz közzé, amelyben ismerteti, hogy milyen okokból volt szükség e határérték túllépésére. A jelentésnek – a bizalmas információk védelmére vonatkozó követelmények sérelme nélkül – releváns információkat kell tartalmaznia az említett pénzügyi intézkedések kedvezményezettjeinek számító nagyobb ipari fogyasztók esetében megállapított villamosenergia-árakra vonatkozóan. A jelentésnek továbbá információkat kell tartalmaznia arról, hogy kellően mérlegeltek-e más intézkedéseket annak érdekében, hogy közép-, illetve hosszú távon fenntartható módon csökkentsék a közvetett szén-dioxid-kibocsátási költségeket.

A Bizottság a 10. cikk (5) bekezdésében említett jelentésben többek között kitér az ilyen pénzügyi intézkedések által a belső piacra gyakorolt hatások értékelésére, és adott esetben javaslatot tesz az ezen értékelés alapján esetleg szükséges intézkedésekre.

Ezeknek az intézkedéseknek biztosítaniuk kell, hogy az egységnyi előállított termékre jutó közvetett CO₂-kibocsátásra megállapított előzetes referenciaértékek alapján a kibocsátásáthelyezés kockázatával szemben megfelelő védelem álljon fenn. Ezeket az előzetes referenciaértékeket egy adott ágazatra vagy alágazatra vonatkozóan kell kiszámítani az egységnyi terméknek a leghatékonyabb elérhető technológiával történő előállításához felhasznált villamosenergia-fogyasztásnak és a releváns európai villamosenergia-termelő mix CO₂-kibocsátásainak szorzataként.”

g) a (7) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az e cikk (5) bekezdésében említett maximális kibocsátási egység-mennyiségből a 2020-ig ingyenesen ki nem osztott mennyiségeket el kell különíteni az új belépők részére, azzal a 200 millió kibocsátási egységgel együtt, amelyet az (EU) 2015/1814 határozat 1. cikkének (3) bekezdése alapján a piaci stabilizációs tartalékban helyeztek el. Az elkülönített kibocsátási egységekből legfeljebb 200 milliót vissza kell helyezni a piaci stabilizációs tartalékba a 2021-től 2030-ig terjedő időszak végén, amennyiben azokat az említett időszakra nem osztották ki.

2021-től kezdve azokat a kibocsátási egységeket, amelyeket a (19) és (20) bekezdésnek megfelelően nem osztottak ki a létesítmények részére, hozzá kell adni a kibocsátási egységeknek az e bekezdés első albekezdése első mondatának megfelelően félretett mennyiségéhez.”

ii. a negyedik és az ötödik albekezdést el kell hagyni.

h) a (8) bekezdés első, második és harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az e cikk értelmében egyébként ingyenesen kiosztható mennyiségből 325 millió kibocsátási egységet, a 10. cikk értelmében egyébként árverés útján értékesíthető mennyiségből pedig 75 millió kibocsátási egységet rendelkezésre kell bocsátani az I. mellékletben felsorolt ágazatokban az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiák és eljárások – ideértve a környezetvédelmi szempontból biztonságos, az éghajlatváltozás mérsékléséhez jelentős mértékben hozzájáruló szén-dioxid-elkülönítést és -hasznosítást („CCU”), valamint az I. mellékletben felsorolt ágazatokban előállított, karbonintenzív termékeket helyettesítő termékeket – területére irányuló innováció támogatása céljából, valamint a szén-dioxid környezetvédelmi szempontból biztonságos elkülönítésére és geológiai tárolására („CCS”) irányuló projektek, továbbá az innovatív megújulóenergia-technológiák és energiatárolási technológiák létrehozásának és végrehajtásának ösztönzése érdekében; mindezt az Unió területén, kiegyensúlyozott földrajzi eloszlásban („innovációs alap”). A projektek minden tagállamban jogosultak támogatásra, a kisebb projekteket is beleértve.

Ezenkívül a piaci stabilizációs tartalékból 50 millió ki nem osztott kibocsátási egységgel ki kell egészíteni minden, a 2010/670/EU bizottsági rendelet (*) értelmében a 2013-tól 2020-ig tartó időszakban rendelkezésre álló 300 millió kibocsátási egységből fennmaradó bevételt, és azt kellő időben az első albekezdésben említett innováció támogatására kell felhasználni.

A projekteket objektív és átlátható kritériumok alapján kell kiválasztani, adott esetben annak figyelembevételével, hogy milyen mértékben járulnak hozzá a (2) bekezdésben említett referenciaértékek szerinti mértéket jelentősen meghaladó kibocsátáscsökkentés eléréséhez. A projekteknek alkalmasnak kell lenniük arra, hogy azokat széles körben alkalmazzák, illetve arra, hogy az érintett ágazatokban jelentősen csökkentsék az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való átállás költségeit. A CCU-t alkalmazó projekteknek nettó kibocsátáscsökkentést kell eredményezniük, és biztosítaniuk kell a CO₂ kibocsátásának elkerülését vagy a CO₂ tartós tárolását. Csak olyan technológiákat lehet támogatásban részesíteni, amelyek még nem kerültek kereskedelmi forgalomba, ugyanakkor a támogatott technológiáknak áttörést jelentő megoldásokat kell képviselniük, vagy kellő fejlettségi szintűnek kell lenniük ahhoz, hogy alkalmasak legyenek a kereskedelmi forgalmazást megelőző demonstrációra. A projektek releváns költségeinek legfeljebb 60 %-a támogatható, amelynek legfeljebb 40 %-a nem függ az üvegházhatású gázok kibocsátásának hitelesített elkerülésétől, feltéve, hogy – figyelembe véve az alkalmazott technológiát – bizonyos előre meghatározott mérföldkövek teljesülnek.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelvnek az innovációs alap működésével – többek között a kiválasztási eljárással és kritériumokkal – kapcsolatos szabályok kiegészítésére vonatkozóan.

(*) A Bizottság 2010/670/EU határozata (2010. november 3.) a szén-dioxid környezetvédelmi szempontból biztonságos leválasztására és geológiai tárolására irányuló kereskedelmi demonstrációs projekteknek, valamint a megújuló energiaforrások hasznosítására alkalmazott innovatív technológiák demonstrációs projektjeinek az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli, a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel létrehozott kereskedelmi rendszere keretében történő finanszírozására vonatkozó kritériumok és intézkedések meghatározásáról HL L 290., 2010.11.6., 39. o.);

i) a (9) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(9) Görögország, amelynek piaci árakon számított egy főre jutó bruttó hazai terméke (GDP) 2014-ben nem érte el az uniós átlag 60 %-át, a területéhez tartozó szigeteken nyújtott villamosenergia-ellátás dekarbonizációjának maximum 60 %-os mértékű társfinanszírozása céljából – e cikk (7) bekezdésének alkalmazását megelőzően – legfeljebb 25 millió kibocsátási egységet igényelhet azokból az e cikk (5) bekezdésében említett maximális mennyiségekből, amelyeket 2020. december 31-ig nem osztanak ki ingyenesen. A 10d. cikk (3) bekezdésének rendelkezései értelemszerűen alkalmazandók ezekre a kibocsátási egységekre. Kibocsátási egységek abban az esetben igényelhetők, ha a nemzetközi hitelpiacokhoz való hozzáférés korlátozottsága miatt a Görögország szigetein nyújtott villamosenergia-ellátás dekarbonizációját célzó projekteket másként nem lehetne megvalósítani, és ha az Európai Beruházási Bank (EBB) megerősíti az adott projekt pénzügyi életképességét és társadalmi-gazdasági előnyeit.”

j) a (10) bekezdést el kell hagyni;

k) a (11) bekezdésben a „majd 2027-re megszűnjön az ingyenes kiosztás” szövegrészt el kell hagyni;

l) a (12)–(18) bekezdést el kell hagyni;

m) a (20) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(20) Adott esetben ki kell igazítani az olyan létesítményeknek történő ingyenes kiosztás mértékét, amelyek – két év mozgó átlaga alapján felmért – tevékenységi szintje több mint 15 %-kal nőtt vagy csökkent a 11. cikk (1) bekezdésében említett releváns időszakra vonatkozó ingyenes kiosztás meghatározásához először alkalmazott mértékhez képest. Ezeket a kiigazításokat az e cikk (7) bekezdésének megfelelően félretett kibocsátási egységek felhasználásával, vagy az azokhoz való átcsoportosítással kell végrehajtani.”

n) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(21) Az e cikk (20) bekezdésében említett kiigazítások és küszöbérték hatékony, megkülönböztetéstől mentes és egységes alkalmazásának biztosítása, bármely indokolatlan adminisztratív teher elkerülése, valamint a kiosztásokat érintő kiigazítások manipulálásának vagy a kiigazításokkal kapcsolatos visszaélésnek a megakadályozása érdekében a Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el a kiigazításokra vonatkozó további szabályok meghatározása céljából. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikkének (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

15. A 10b. és a 10c. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„10b. cikk

Átmeneti intézkedések egyes energiaigényes iparágak támogatására kibocsátásáthelyezés esetén

(1) Azoknál az ágazatoknál és alágazatoknál, amelyekkel kapcsolatban a harmadik országokkal folytatott kereskedelem intenzitásának – amely a harmadik országokba irányuló kivitel és a harmadik országokból származó behozatal összértékének és az EGT-piac összméretének (az éves forgalom és a harmadik országokból történő teljes behozatal összegének) hányadosa – és ezen ágazatok és alágazatok kgCO_2 -ban mért, (euróban számított) bruttó hozzáadott értékükkel osztott kibocsátási intenzitásának a szorzata meghaladja a 0,2-t, úgy tekintendő, hogy fennáll a kibocsátásáthelyezés kockázata. Ezen ágazatok és alágazatok részére 2030-ig ingyenesen kell kibocsátási egységeket kiosztani a 10a. cikk értelmében meghatározott mennyiség 100 %-ának mértékéig.

(2) Azokat az ágazatokat és alágazatokat, amelyekkel kapcsolatban a harmadik országokkal folytatott kereskedelmi intenzitás és a kibocsátási intenzitás szorzata meghaladja a 0,15-öt, be lehet vonni az (1) bekezdésben említett csoportba – a 2014-től 2016-ig tartó évekre vonatkozó adatok felhasználásával – egy, a következő kritériumokat alkalmazó minőségi értékelés alapján:

- a) az a mérték, amelyben az érintett ágazatokban, illetve alágazatokban működő egyes létesítmények csökkenteni tudják kibocsátási szintjeiket vagy villamosenergia-fogyasztásukat;
- b) aktuális és várható piaci jellemzők, beleértve, adott esetben, a közös referenciaárakat is;
- c) a haszonkulcs, mint a hosszú távú beruházási vagy áthelyezési döntések lehetséges mutatója, figyelembe véve a termelési költségeknek a kibocsátáscsökkentéssel kapcsolatba hozható változásait.

(3) Azokat az ágazatokat és alágazatokat, amelyek nem haladják meg az (1) bekezdésben említett küszöbértéket, de amelyeknek a – kgCO_2 -ban mért és (euróban számított) bruttó hozzáadott értékükkel elosztott – kibocsátási intenzitása meghaladja az 1,5-öt, szintén értékelni kell négy számjegyű szinten (NACE- 4 kód). A Bizottságnak nyilvánosságra kell hoznia ennek az értékelésnek az eredményét.

Az első albekezdésben említett közzététel dátumától számított három hónapon belül, az ebben az albekezdésben említett ágazatok és alágazatok kérelmezhetik a Bizottságnál vagy a kibocsátásáthelyezésnek való kitétségük négy számjegyű szinten (NACE- 4 kód) történő minőségi értékelését, vagy egy olyan értékelés, amely az Unióban az áruknak az ipari termelésre vonatkozó statisztikák céljára használt nyolc számjegyű szinten (Prodcom) alapul. Ebből a célból az ágazatoknak és az alágazatoknak a kérelemmel együtt olyan, kellően megalapozott, hiánytalan és független hitelesítésnek alávetett adatokat kell benyújtaniuk a Bizottság részére, amelyek lehetővé teszik a számára, hogy elvégezze az értékelést.

Amennyiben valamely ágazat vagy alágazat a négy számjegyű szinten (NACE- 4 kód) történő értékelést választja, az bevonható az (1) bekezdésben említett csoportba a (2) bekezdés a), b) és c) pontjában említett kritériumok alapján. Amennyiben valamely ágazat vagy alágazat a nyolc számjegyű szinten (Prodcom) történő értékelést választja, azt be kell vonni az (1) bekezdésben említett csoportba, feltéve, hogy ezen a szinten az (1) bekezdésben említett 0,2-es küszöbértéket meghaladja.

Azok az ágazatok és alágazatok is kérelmezhetik az e bekezdés harmadik albekezdése szerinti értékelésüket, amelyek esetében az ingyenesen kiosztható kibocsátási egységek számítása a 10a. cikk (2) bekezdésének negyedik albekezdésében említett referenciaértékek alapján történik.

Az (1) és (2) bekezdéstől eltérve a tagállamok 2018. június 30-ig kérhetik, hogy a 2014/746/EU bizottsági határozat (*) mellékletében felsorolt valamely ágazatot vagy alágazatot a hat vagy nyolc számjegyű szintű (Prodcom) osztályozások tekintetében vonják be az (1) bekezdésben említett csoportba. Bármilyen ilyen kérelmet csak akkor lehet figyelembe venni, ha a kérelmező tagállam az érintett ágazat vagy alágazat által szolgáltatott, a legutóbbi öt évre vonatkozó, kellően megalapozott, hiánytalan, hitelesített és auditált adatok alapján igazolni tudja, hogy ezen eltérés alkalmazása indokolt, és kérelméhez csatol minden releváns információt. Az említett adatok alapján az érintett ágazatot vagy alágazatot az említett osztályozások tekintetében be kell vonni a csoportba, amennyiben egy heterogén négy számjegyű szinten (NACE-4 kód) belül kimutatható, hogy a hat vagy nyolc számjegyű szinten (Prodcom) az adott ágazat vagy alágazat kibocsátási és kereskedelmi intenzitása jelentősen magasabb, és az (1) bekezdésben foglalt küszöbértéket meghaladja.

(4) Más ágazatok és alágazatok esetében úgy kell tekinteni, hogy azok a kibocsátási egységek költségeinek nagyobb részét képesek beépíteni a termékárakban, és részükre a 10a. cikk értelmében meghatározott mennyiség 30 %-áig kell ingyenesen kibocsátási egységeket kiosztani. Amennyiben a 30. cikk szerinti felülvizsgálat során másképpen nem döntenek, a más ágazatok és alágazatok részére juttatott ingyenes kiosztásokat – a távfűtés kivételével – 2026 után egyenlő mennyiségekkel csökkenteni kell, hogy az ingyenes kiosztás 2030-ban teljesen megszűnjön.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően és a megelőző három, rendelkezésre álló adatokkal lefedett naptári év alapján 2019. december 31-ig felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelvnek az e cikk (1), (2) és (3) bekezdésében említett, a kibocsátásáthelyezés kockázatának kitettnek minősített ágazatok és alágazatok meghatározása tekintetében történő kiegészítésére vonatkozóan, az e cikk (1) bekezdését illetően a tevékenységek négy számjegyű szintű (NACE-4 kód) besorolását felhasználva, a legutóbbi három naptári év hozzáférhető adatai alapján.

10c. cikk

Kibocsátási egységek átmeneti ingyenes kiosztására vonatkozó opció lehetősége az energetikai ágazat modernizációja érdekében

(1) A 10a. cikk (1)–(5) bekezdésétől eltérve azok a tagállamok, amelyek egy főre jutó, piaci áron (euróban számított) GDP-je 2013-ban alacsonyabb volt az uniós átlag 60 %-ánál, átmenetileg ingyenes kibocsátási egységeket oszthatnak ki villamosenergia-termelést végző létesítmények számára az energetikai ágazat modernizációja, diverzifikálása és fenntartható átalakítása céljából. A támogatott beruházásoknak következetesen elő kell segíteniük a biztonságos és fenntartható alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való áttérést, az Unió 2030-ig tartó időszakokra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretében meghatározott célokat, valamint a Párizsi Megállapodásban megfogalmazott hosszú távú célkitűzések elérését. Az ebben a bekezdésben említett eltérés 2030. december 31-én megszűnik.

(2) Az érintett tagállam 2021 és 2030 között egy vagy több fordulóversenytárgyalásos ajánlattételi eljárást szervez az olyan projektek körében, amelyek esetében a beruházás teljes összege meghaladja a 12,5 millió EUR-t, az ingyenes kiosztással finanszírozandó beruházások kiválasztása érdekében. Ennek a versenytárgyalásos ajánlattételi eljárásnak:

- a) meg kell felelnie az átláthatóság, a megkülönböztetéstől mentesség, az egyenlő bánásmód, valamint a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elveinek;
- b) biztosítania kell, hogy csak olyan projektek végrehajtói legyenek jogosultak ajánlatot tenni, amelyek hozzájárulnak az energiaszerkezet és a beszerzési források diverzifikálásához, a szükséges szerkezetátalakításhoz, a meglévő infrastruktúra környezetvédelmi szempontok alapján történő átalakításához és modernizációjához, a tiszta technológiák – például a megújulóenergia-technológiák – alkalmazásához, vagy az energiatermelő – így például a hatékony és fenntartható távfűtési – ágazat, valamint az energiaszállítási és az energiaelosztó ágazat modernizációjához;
- c) egyértelmű, objektív, átlátható és megkülönböztetéstől mentes kiválasztási kritériumokat kell megállapítania a projektek rangsorolására annak biztosítása érdekében, hogy kizárólag olyan projekteket válasszanak ki, amelyek:
 - i. a költség-haszon elemzés alapján pozitív nettó nyereséget biztosítanak a kibocsátáscsökkentés tekintetében, és a projekt méretét figyelembe véve előre meghatározott mértékben jelentősen csökkentik a CO₂-kibocsátás szintjét;
 - ii. kiegészítő jellegűek, egyértelműen megfelelnek a cserére és modernizációra vonatkozó igényeknek, és nem támogatják az energiakereslet piaci alapú növekedését;
 - iii. a gazdaságilag legelőnyösebb ajánlatot jelentik; és
 - iv. nem járulnak hozzá vagy nem javítják a fokozottan kibocsátásintenzív villamosenergia-termelés pénzügyi életképességét, továbbá nem növelik a kibocsátásintenzív fosszilis tüzelőanyagoktól való függőséget.

A 10. cikk (1) bekezdésétől eltérve és e cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül abban az esetben, ha a versenytárgyalásos ajánlattételi eljárás keretében kiválasztott beruházást nem valósítják meg vagy a tervezett teljesítményt nem érik el, az erre a célra elkülönített kibocsátási egységeket a korábbi eljárást követően leghamarabb egy évvel egyetlen további alkalommal fel lehet használni a versenytárgyalásos ajánlattételi eljárás újabb fordulójában más beruházások finanszírozására.

2019. június 30-ig minden olyan tagállam, amely élni kíván az opcionális átmeneti ingyenes kiosztás lehetőségével az energiaágazat modernizációjára, egy részletes nemzeti keretet tesz közzé, amely nyilvános véleményezés céljából ismerteti a versenytárgyalásos ajánlattételi eljárást – ezen belül az első albekezdésben említett fordulók tervezett számát, és a kiválasztási kritériumokat.

Azokban az esetekben, amikor a 12,5 millió EUR összegnél kisebb értékű beruházásokat ingyenes kiosztás révén megvalósuló támogatásban kívánják részesíteni, és amelyeket nem az e bekezdésben említett versenytárgyalásos ajánlattételi eljárás keretében választották ki, a tagállam objektív és átlátható kritériumok alapján választja ki a projekteket. E kiválasztási eljárás eredményeit nyilvános véleményezés céljából közzé kell tenni. Ennek alapján az érintett tagállam listát állít össze a beruházásokról, amelyet nyilvánosságra hoz és a Bizottságnak 2019. június 30-ig benyújt. Amennyiben egynél több beruházásra kerül sor ugyanazon létesítményen belül, ezeket együttesen kell értékelni annak meghatározása érdekében, hogy a 12,5 millió EUR értékhatárt túllépik-e, kivéve, ha ezek a beruházások technikai, illetve pénzügyi szempontból egymástól függetlenül is életképesek.

(3) A tervezett beruházások értéke nem lehet kevesebb az ingyenes kiosztás piaci értékénél, figyelembe véve annak szükségességét, hogy korlátozni kell a közvetlenül ehhez kapcsolódó árnövekedést. A piaci értéket a kibocsátási egységek közös árverési platformon kialakult, előző naptári évi árának átlaga jelenti. A beruházások releváns költségeinek legfeljebb 70 %-ára nyújtható támogatás az ingyenes kiosztás felhasználásával, feltéve, hogy a fennmaradó költségeket magánszektorbeli jogi személyek finanszírozzák.

(4) Az átmeneti ingyenes kiosztásokat le kell vonni a kibocsátási egységek azon mennyiségéből, amelyet a tagállam egyébként árverésre bocsátana. Az ingyenes kiosztás össz mennyisége nem haladhatja meg azon kibocsátási egységek 40 %-át, amelyeket az érintett tagállam a 10. cikk (2) bekezdése a) pontjának értelmében a 2021-től 2030-ig tartó időszakban kapni fog, egyenlő éves mennyiségekre elosztva erre az időszakra.

(5) Amennyiben egy tagállam a 10d. cikk (4) bekezdésének megfelelően az Unión belüli szolidaritás, a gazdasági növekedés és az energiahálózatok összekapcsolása céljából a 10. cikk (2) bekezdésének b) pontjával összhangban kiosztott kibocsátási egységeket használja fel, akkor a tagállam az e cikk (4) bekezdésétől eltérve a 2021-től 2030-ig tartó időszakban a 10. cikk (2) bekezdésének a) pontja értelmében kapott egységek legfeljebb 60 %-ának megfelelő össz mennyiséget használhat fel az átmenetileg ingyenes kiosztásra oly módon, hogy a 10. cikk (2) bekezdésének b) pontjával összhangban kiosztott egységek mennyiségéből az előbbieknek megfelelő mennyiséget használ fel.

Az e cikk alapján 2020-ig ki nem osztott kibocsátási egységeket a 2021-től 2030-ig tartó időszakban ki lehet osztani olyan beruházások céljára, amelyeket a (2) bekezdésben említett versenytárgyalásos ajánlattételi eljárás keretében választottak ki, kivéve, ha az érintett tagállam 2019. szeptember 30-ig tájékoztatja a Bizottságot egyrészt arról a szándékáról, hogy ezeknek a kibocsátási egységeknek egy részét vagy egészét a 2021-től 2030-ig tartó időszakban nem osztja ki, másrészt a 2020-ban árverésre bocsátandó kibocsátási egységek mennyiségéről. Amennyiben ezeket a kibocsátási egységeket a 2021-től 2030-ig tartó időszakban kiosztják, egy ennek megfelelő kibocsátási egység mennyiségét kell figyelembe venni az e bekezdés első albekezdésében meghatározott 60 %-os korlátozás alkalmazásakor.

(6) Az üzemeltetők részére történő kiosztásra annak igazolását követően kerülhet sor, hogy a versenytárgyalásos ajánlattételi eljárás szabályainak megfelelően kiválasztott beruházást megvalósították. Abban az esetben, ha a beruházás többletvillamosenergia-termelő kapacitást eredményez, akkor a többletkapacitás üzembe helyezésének megkezdése előtt az érintett üzemeltetőnek igazolnia kell továbbá azt is, hogy saját maga vagy egy másik társult üzemeltető üzemem kívül helyezett ugyanakkora, de magasabb kibocsátási intenzitású villamosenergia-termelő kapacitást.

(7) A tagállamok előírják a kedvezményezett villamosenergia-termelőknek és hálózatüzemeltetőknek, hogy minden év február 28-ig tegyenek jelentést a kiválasztott beruházásaik megvalósításáról, és ebben térjenek ki többek között az ingyenes kiosztás és a felmerült beruházási kiadás egyenlegére és a támogatott beruházások típusaira. A tagállamok jelentést nyújtanak be erről a Bizottságnak, a Bizottság pedig nyilvánosságra hozza ezeket a jelentéseket.

(*) A Bizottság 2014. október 27-i 2014/746/EU határozata a CO₂-kibocsátáshelyezés kockázatának jelentős mértékben kitett ágazatok és alágazatok 2015–2019-es időszakra vonatkozó listájának a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti meghatározásáról (HL L 308., 2014.10.29., 114. o.)”

16. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„10d. cikk

A modernizációs alap

(1) A 2021-től 2030-ig tartó időszakra létre kell hozni egy alapot, amely a kedvezményezett tagállamok által javasolt olyan beruházásokat támogatja – beleértve a kisebb beruházási projektek finanszírozását is –, amelyek modernizálják az energetikai rendszereket és növelik az energiahatékonyságot azokban a tagállamokban, ahol az egy főre jutó piaci áron számított bruttó hazai termék 2013-ban nem érte el az uniós átlag 60 %-át (a „modernizációs alap”). A modernizációs alapot a kibocsátási egységek árverésre bocsátása révén kell finanszírozni, a 10. cikkben foglaltak szerint.

A támogatott beruházásoknak összhangban kell állniuk ezen irányelv célkitűzéseivel, az Unió 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretében meghatározott céljával, valamint a Párizsi Megállapodásban megfogalmazott hosszú távú célkitűzésekkel. A modernizációs alapból nem támogathatók azok a villamosenergia-termelő létesítmények, amelyek szilárd fosszilis tüzelőanyagokat használnak, kivéve az olyan tagállamokban működő hatékony és fenntartható távfűtést, melyek a piaci áron számított bruttó hazai terméke 2013-ban nem éri el az uniós átlag 30 %-át, feltéve, hogy legalább azonos értéket képviselő mennyiségnek megfelelő kibocsátási egységet a 10c. cikk szerinti olyan beruházások keretében használnak fel, amelyek nem tartalmaznak szilárd fosszilis tüzelőanyagokat.

(2) A modernizációs alap pénzügyi forrásainak legalább 70 %-át olyan beruházások támogatására kell felhasználni, amelyek a megújuló forrásokból származó villamosenergia-termelést és -felhasználást, – a szilárd fosszilis tüzelőanyagok felhasználásával végzett villamosenergia-termeléshez kapcsolódó energiahatékonyság kivételével – az energiahatékonyság javítását, az energiatárolást és az energiahálózatok – ezen belül a távfűtési vezetékek és a villamosenergia-átviteli hálózatok – modernizációját, valamint a tagállamok közötti összeköttetések bővítését célozzák, illetve elő kell segíteni a kedvezményezett tagállamok szén-dioxid-függő régióiban az igazságos átállást, hogy – a szociális partnerekkel egyeztetve – támogatni lehessen a munkavállalók átirányítását, átképzését és továbbképzését, az oktatást, az álláskeresési kezdeményezéseket és az induló vállalkozásokat. Támogathatók a közlekedés, az épületek, a mezőgazdaság és a hulladékágazat energiahatékonyságát célzó beruházások is.

(3) A modernizációs alap működtetéséért a kedvezményezett tagállamok felelnek. Az EBB gondoskodik arról, hogy a kibocsátási egységek árverésére a 10. cikk (4) bekezdésében meghatározott elvekkel és részletes szabályokkal összhangban kerüljön sor. Az EBB felel a keletkező bevételek kezeléséért is. Az EBB a Bizottság által elfogadott kifizetési határozatot követően átadja a bevételeket a tagállamoknak, amennyiben ez a kifizetés összhangban van e cikk (2) bekezdésével, illetve ha a beruházások nem az e cikk (2) bekezdésében felsorolt területekhez tartoznak, akkor összhangban van a beruházási bizottság ajánlásaival. A Bizottság kellő időben elfogadja határozatát. A bevételeket az e cikk (6)–(12) bekezdésnek megfelelően, a IIb. mellékletben meghatározott részesedések alapján el kell osztani a tagállamok között.

(4) Minden érintett tagállam felhasználhatja a 10c. cikk (4) bekezdésével összhangban kiadott kibocsátási egységek összmenységét vagy ennek a kibocsátási egység-mennyiségnek egy részét, továbbá az Unión belüli szolidaritás, a gazdasági növekedés és az energiahálózatok összekapcsolása céljából a 10. cikk (2) bekezdésének b) pontjával összhangban elosztott kibocsátási egységek mennyiségét vagy a 10d. cikkel összhangban ennek a mennyiségnek egy részét, a modernizációs alap keretébe tartozó beruházások támogatása érdekében, így növelve az adott tagállam részére kiosztott forrásokat. Az érintett tagállam 2019. szeptember 30-ig értesíti a Bizottságot a 10. cikk (2) bekezdésének b) pontjával, a 10c. cikkel, illetve a 10d. cikkel összhangban felhasználandó kibocsátási egységek mennyiségéről.

(5) Létrejön a modernizációs alap beruházási bizottsága. A beruházási bizottságot az egyes kedvezményezett tagállamok, a Bizottság és az EBB egy-egy képviselője, valamint a többi tagállam által öt éves időtartamra választott három további képviselője alkotja. A bizottság elnöke a Bizottság képviselője. Minden olyan tagállamot, amelyik a beruházási bizottságban nem rendelkezik tagsággal, megfigyelőként egy-egy fő képviselheti a bizottság ülésein.

A beruházási bizottság átlátható módon végzi tevékenységét. A beruházási bizottság összetételét, valamint a tagok önéletrajzát és összeférhetetlenségi nyilatkozatait nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni, és adott esetben frissíteni kell.

(6) Mielőtt a kedvezményezett tagállam arról dönt, hogy egy adott beruházást a modernizációs alap rá eső részéből finanszírozzát nyújt, a beruházási projektet a beruházási bizottság és az EBB elé terjeszti. Amennyiben az EBB megerősíti, hogy egy adott beruházás a (2) bekezdésben felsorolt területekhez tartozik, a tagállam elkezdheti finanszírozni a beruházási projektet a rá eső részből.

Amennyiben egy az energiarendszerek modernizálását célzó, a modernizációs alapból történő finanszírozásra javasolt beruházás nem érinti az (2) bekezdésben felsorolt területeket, a beruházási bizottságnak értékelnie kell e beruházás műszaki és pénzügyi életképességét, beleértve a beruházás által megvalósított kibocsátáscsökkentés mértékét, és ajánlást kell kiadnia a beruházásnak az alapból történő finanszírozásával kapcsolatban. A beruházási bizottságnak biztosítania kell, hogy a távfűtéshez kapcsolódó minden beruházás jelentős javulást érjen el az energiahatékonyság és a kibocsátáscsökkentés terén. Ez az ajánlás tartalmazhat a megfelelő finanszírozási eszközökre vonatkozó iránymutatásokat is. A (2) bekezdésben felsorolt területektől eltérőkre irányuló beruházás releváns költségeinek legfeljebb 70 %-ára nyújtható támogatás a modernizációs alapból származó forrásokból, feltéve, hogy a fennmaradó költségeket magánszektorbeli jogi személyek finanszírozzák.

(7) A beruházási bizottságnak kell törekednie arra, hogy ajánlásait konszenzussal fogadja el. Amennyiben a beruházási bizottság az elnök által megállapított határidőig nem tud konszenzussal dönteni, egyszerű többséggel kell határozatot hoznia.

Amennyiben az EBB képviselője nem támogatja valamely beruházás finanszírozását, az ajánlást csak abban esetben lehet elfogadni, ha az összes tag kétharmados többséggel támogatja azt. Ebben az esetben annak a tagállamnak a képviselője, ahol a beruházás történik, és az EBB képviselője nem jogosult szavazni. Ez az albekezdés nem alkalmazandó olyan kisebb projektek esetében, amelyeket egy nemzeti fejlesztési bank által nyújtott hitelek vagy egy olyan nemzeti program végrehajtásához adott támogatások finanszíroznak, amelyek a modernizációs alap célkitűzéseihez illeszkedő egyedi célok elérését szolgálják, feltéve, hogy a program keretében a IIb. mellékletben rögzített tagállami részesedésnek legfeljebb 10 %-át felhasználják.

(8) Az EBB vagy a beruházási bizottság által a (6) és (7) bekezdésnek megfelelően létrehozott dokumentumokat vagy ajánlásokat kellő időben kell elkészíteni, és azoknak tartalmazniuk kell a kiadásuk indokolását. Ezeket a dokumentumokat és ajánlásokat közzé kell tenni.

(9) A kedvezményezett tagállamok felelnek a kiválasztott projektek végrehajtásának nyomon követéséért.

(10) A kedvezményezett tagállamok évente jelentést tesznek a Bizottságnak a modernizációs alap által finanszírozott beruházásokról. A jelentést nyilvánosságra kell hozni és annak tartalmaznia kell:

a) a kedvezményezett tagállamok által finanszírozott beruházásokra vonatkozó információkat;

b) egy értékelést arról, hogy az elért energiahatékonyság vagy az energiarendszer megvalósult modernizációja szempontjából a beruházás milyen hozzáadott értéket nyújtott.

(11) A beruházási bizottságnak évente jelentést kell tennie a Bizottság számára a beruházások értékelésével összefüggésben szerzett tapasztalatokról. A Bizottság 2024. december 31-ig – a beruházási bizottság megállapításait figyelembe véve – felülvizsgálja a projekteknek a (2) bekezdésben említett területeit, valamint azt, hogy a beruházási bizottság mire alapozza ajánlásait.

(12) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el a modernizációs alap működésének részletes szabályaira vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

17. A 11. cikk (1) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„2019. szeptember 30-ig be kell nyújtani azon létesítmények listáját, amelyek 2021. január 1-jétől öt éven keresztül ezen irányelv hatálya alá tartoznak; minden ezt követő ötéves időszakonként újabb listát kell benyújtani a következő ötéves periódusra. A listában fel kell tüntetni a termelő tevékenységre, a hő- és gázátadásra, a villamosenergia-termelésre és a létesítményrész szintű kibocsátásra vonatkozó információkat a benyújtást megelőző öt naptári év vonatkozásában. Csak azoknak a létesítményeknek lehet ingyenesen kibocsátási egységeket kiosztani, amelyek megadták ezeket az adatokat.”

18. A 11a. cikk (8) és (9) bekezdését el kell hagyni.

19. A 11b. cikk (7) bekezdését el kell hagyni.

20. az 12. cikk (4) bekezdése a következő szöveggel egészül ki:

„Amennyiben valamely tagország területén kiegészítő nemzeti intézkedések következtében villamosenergia-termelő létesítmények bezárására kerül sor, akkor a tagállamok az általuk a 10. cikk (2) bekezdésében említett, árverésre bocsátandó kibocsátási egységek összmenyiségéből származó egységeket törölhetik az érintett létesítmény bezárását megelőző öt évben hitelesített kibocsátásának átlag mértékének megfelelő mennyiség erejéig. Az érintett tagállam a 10. cikk (4) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal összhangban tájékoztatja a Bizottságot a tervezett törlésről.”

21. A 13. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„13. cikk

A kibocsátási egységek érvényessége

A 2013. január 1-jétől kezdődően kiadott kibocsátási egységek korlátlan ideig érvényesek. A 2021. január 1-jétől kezdődően kiadott kibocsátási egységeken fel kell tüntetni, hogy azokat melyik, 2021. január 1-jét követő tízéves időszakban adták ki; érvényességük ennek a tízéves időszaknak az első évétől megvalósuló kibocsátásokra szól.”

22. A 14. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el a kibocsátások nyomon követésére és jelentésére vonatkozó szabályokról, és szükség szerint az I. mellékletben felsorolt tevékenységekre vonatkozó tevékenységi adatok nyomon követéséről és bejelentéséről, továbbá a tonnakilómeter-adatoknak az 3e. vagy 3f. cikk alkalmazásában való nyomon követéséről és bejelentéséről, amely szabályok alapját a nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozóan a IV. mellékletben meghatározott elvek és az e cikk (2) bekezdésében foglalt követelmények jelentik. E felhatalmazáson alapuló jogi aktusok meghatározzák továbbá a kibocsátás nyomon követésére és az arra vonatkozó jelentéstételre irányadó követelmények keretében minden egyes üvegházhatású gáz globális felmelegedési potenciálját.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

23. A 15. cikk harmadik, negyedik és ötödik bekezdésének a helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el a kibocsátási adatokat tartalmazó jelentéseknek az V. mellékletben rögzített elvek alapján történő hitelesítéséről, valamint a hitelesítők akkreditációjáról és felügyeletéről. A Bizottság emellett végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el a légijármű-üzemeltetők által a 14. cikk (3) bekezdése szerint benyújtott jelentések és a 3e. és 3f. cikk szerint benyújtott kérelmek hitelesítéséről, ideértve az ellenőrök által követendő hitelesítési eljárásokat is. A Bizottság meghatározza a hitelesítők akkreditációjára, akkreditációjuk visszavonására, valamint – szükség szerint – az akkreditáló szervek kölcsönös elismerésére és szakmai értékelésére irányadó kritériumokat.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

24. A 16. cikk (12) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(12) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el az e cikkben említett eljárásokra vonatkozó részletes szabályokra vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

25. A 19. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelv annak révén történő kiegészítésére vonatkozóan, hogy a 2013. január 1-jén kezdődő kereskedelmi időszakra és az azt követő időszakokra meghatározza az uniós kibocsátási egység-forgalmi listára vonatkozó valamennyi szükséges követelményt olyan szabványosított elektronikus adatbázisok formájában, amelyek adott esetben közös adatelemeket tartalmaznak a kibocsátási egységek kiadására, birtoklásának, átruházásának és törlésének nyomon követésére, valamint rendelkeznek a nyilvános hozzáférés és a bizalmas adatkezelés kérdéséről. Ezeknek a felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak ezenkívül olyan rendelkezéseket is tartalmazniuk kell, amelyek az EU ETS-ek összekapcsolására vonatkozó megállapodásokban érvényt szereznek a kibocsátási egységek kölcsönös elismerésére vonatkozó szabályoknak.”

26. A 21. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdésben a negyedik mondat helyébe a következő szöveg lép:

„A jelentés a Bizottság által végrehajtási aktusok formájában elfogadott kérdőív vagy vázlat alapján készül. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

b) a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) Háromévente az (1) bekezdésben említett jelentésben továbbá különös figyelmet kell fordítani az EU ETS hatálya alól kizárt kis létesítmények tekintetében elfogadott egyenértékű intézkedésekre. A kis létesítmények tekintetében elfogadott egyenértékű intézkedések kérdését is figyelembe kell venni a (3) bekezdésben említett információcsere keretében.”

27. A 22. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„22. cikk

A mellékletek módosításai

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az ezen irányelv mellékleteinek módosítására vonatkozóan, az I., a IIa. és a IIb. melléklet kivételével, amennyiben a 21. cikkben említett jelentések és az ezen irányelv alkalmazása közben szerzett tapasztalatok fényében ez szükséges. A kibocsátások nyomon követésének, bejelentésének és hitelesítésének javítása érdekében a IV. és az V. melléklet is módosítható.”

28. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„22a. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 26. cikkével (*) létrehozott Éghajlatváltozási Bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (**) értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 525/2013/EU rendelete (2013. május 21.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának nyomon követésére és bejelentésére, valamint az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információk nemzeti és uniós szintű bejelentésére szolgáló rendszerről, valamint a 280/2004/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 165., 2013.6.18., 13. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).”

29. A 23. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„23. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 3d. cikk (3) bekezdésében, a 10. cikk (4) bekezdésében, a 10a. cikk (1) és (8) bekezdésében, a 10b. cikk (5) bekezdésében, a 19. cikk (3) bekezdésében, valamint a 22. cikkben, a 24. cikk (3) bekezdésében, a 24a. cikk (1) bekezdésében, a 25a. cikk (1) bekezdésében és a 28c. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól 2018. április 8-tól kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 3d. cikk (3) bekezdésében, a 10. cikk (4) bekezdésében, a 10a. cikk (1) és (8) bekezdésében, a 10b. cikk (5) bekezdésében, a 19. cikk (3) bekezdésében, a 22. cikkben, a 24. cikk (3) bekezdésében, a 24a. (1) bekezdésében, a 25a. cikk (1) bekezdésében és a 28c. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 3d. cikk (3) bekezdése, a 10. cikk (4) bekezdése, a 10a. cikk (1) és (8) bekezdése, a 10b. cikk (5) bekezdése, a 19. cikk (3) bekezdése, a 22. cikk, a 24. cikk (3) bekezdése, a 24a. cikk (1) bekezdése, a 25a. cikk (1) bekezdése és a 28c. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123, 2016.5.12., 1. o.”

30. A 24. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) 2008-tól kezdődően a tagállamok ezen irányelvvel összhangban a kibocsátási egységek kereskedelmi rendszerét az I. melléklet felsorolásában nem szereplő tevékenységekre és üvegházhatású gázokra is alkalmazhatják, figyelembe véve minden vonatkozó követelményt, különösen a belső piacra gyakorolt hatásokat, a verseny esetleges torzulásait, az uniós rendszer környezetvédelmi integritását és a tervezett nyomonkövetési és jelentési rendszer megbízhatóságát, amennyiben a Bizottság a 23. cikkel összhangban általa elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal jóváhagyja e tevékenységek és üvegházhatású gázok felvételét.”

b) A (3) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelv e célból történő kiegészítésére vonatkozóan.”

31. A 24a. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdésben az első és a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 24. cikkben előírt felvételen túlmenően a Bizottság intézkedéseket fogadhat el a kibocsátási egységek és kreditek olyan, tagállamok által igazgatott projektek tekintetében történő kiadására vonatkozóan, amelyek az uniós kibocsátás-kereskedelmi rendszer hatálya alá nem tartozó üvegházhatásúgáz-kibocsátás mérséklését eredményezik.

Ezeknek az intézkedéseknek összhangban kell lenniük a korábbi – 2018. április 8. előtt hatályban lévő – 11b. cikk (7) bekezdésével összhangban elfogadott aktusokkal. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján kiegészítse ezt az irányelvet az alkalmazandó eljárás meghatározásával.”

b) a (2) bekezdést el kell hagyni.

32. A 25. cikk (2) bekezdését el kell hagyni.

33. A 25a. cikk (1) bekezdésében az első és a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben egy harmadik ország intézkedéseket hoz az említett országból induló, és az Unióban leszálló légi járatok éghajlatváltozásra gyakorolt hatásainak csökkentése érdekében, a Bizottság – miután konzultációt folytatott az adott harmadik országgal és a 22a. cikk (1) bekezdésében említett bizottság keretében a tagállamokkal – mérlegeli az uniós rendszer és a harmadik országbeli intézkedések optimális összeegyeztetésének lehetőségeit.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelv I. mellékletének módosítására vonatkozóan, és ezen jogi aktusokban az érintett harmadik országból érkező járatoknak az I. mellékletben felsorolt légitársaságokból való kizárására, illetve az I. mellékletben felsorolt légitársaságok egyéb olyan módosítására – a hatály kivételével –, amelyet az Európai Unió működéséről szóló szerződés 218. cikkének alapján megkötött megállapodás ír elő.”

34. A 27. cikk (3) bekezdése második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Minden ilyen létesítmény az EU ETS-ben marad a 11. cikk (1) bekezdésében említett azon időszaknak a hátralevő része során, amely alatt visszavették az EU ETS-be.”

35. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„27a. cikk

A 2 500 tonnánál kisebb kibocsátású létesítmények kizárásának lehetősége

(1) A tagállamok kizárhatják az EU ETS-ből azokat a létesítményeket, amelyek az érintett tagállamok illetékes hatóságának 2 500 tonna szén-dioxid egyenértékű alacsonyabb kibocsátást jelentettek be, figyelmen kívül hagyva a biomasszából származó kibocsátást az a) pont szerinti értesítést megelőző három évben, feltéve, hogy az érintett tagállam:

- a) értesíti a Bizottságot minden ilyen érintett létesítményről a 11. cikk (1) bekezdésének megfelelő létesítmények listáját benyújtása előtt, vagy legkésőbb e lista benyújtásakor;
- b) megerősíti, hogy egyszerűsített nyomonkövetési rendelkezések biztosítják annak értékelését, hogy bármely naptári évben az ilyen létesítmény kibocsátása – a biomasszából származó kibocsátást figyelmen kívül hagyva – eléri vagy meghaladja a 2 500 tonna szén-dioxid-egyenértéket;
- c) megerősíti, hogy ha bármely naptári évben bármely létesítmény kibocsátása – a biomasszából származó kibocsátást figyelmen kívül hagyva – eléri vagy meghaladja a 2 500 tonna szén-dioxid egyenértéket, a létesítményt visszaveszi az EU ETS-be;
- d) nyilvánosságra hozza az a), b) és c) pontban előírt információkat.

(2) Amikor egy létesítményt az e cikk (1) bekezdésének c) pontjában foglaltaknak megfelelően visszavesznek az EU ETS-be, a visszavétel évétől kezdve biztosítani kell számára a 10a. cikknek megfelelően kiosztott kibocsátási egységeket. Az ilyen létesítmény számára kiosztott kibocsátási egységeket a létesítmény helye szerinti tagállamnak le kell vonnia a 10. cikk (2) bekezdése szerint árverésre bocsátandó mennyiségből.

(3) A tagállamok az (1) és (2) bekezdésben foglalt feltételek mellett azokat a tartalék-, illetve készlet egységeket is kizárhatják az EU ETS-ből, amelyek az (1) bekezdés a) pontja szerinti értesítést megelőző három év mindegyikében legfeljebb 300 órát működtek.”

36. A 28c. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„28c. cikk

A piaci alapú globális intézkedéssel kapcsolatos nyomon követésre, jelentésre és hitelesítésre vonatkozó rendelkezések

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján kiegészítse ezt az irányelvet arra vonatkozóan, hogy az ICAO globális piaci alapú intézkedésének végrehajtása céljából az intézkedés hatálya alá tartozó minden útvonalon biztosítani lehessen a kibocsátások megfelelő nyomon követését, jelentését és hitelesítését. Ezeknek a felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak a vonatkozó, az ICAO-n belül elfogadott eszközökön kell alapulniuk, meg kell akadályozniuk a verseny torzulását, továbbá összhangban kell lenniük a 14. cikk (1) bekezdésében említett aktusokban foglalt elvekkel, és biztosítaniuk kell, hogy a benyújtott kibocsátási jelentéseket a 15. cikkben meghatározott hitelesítési elvekkel és kritériumokkal összhangban ellenőrizzék.”

37. A 30. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„30. cikk

Felülvizsgálat a Párizsi Megállapodás végrehajtásának és a többi fontos gazdaság szén-dioxid-piacá alakulásának fényében

(1) Ezt az irányelvet a nemzetközi fejlemények és a Párizsi Megállapodásban meghatározott hosszú távú célkitűzések elérése érdekében tett erőfeszítések fényében felül kell vizsgálni.

(2) A más meghatározó gazdaságokban végrehajtott éghajlat-politikai intézkedések fényében felül kell vizsgálni az olyan energiaigényes iparágak támogatása érdekében hozott intézkedéseket is, amelyek a 10a. és 10b. cikkben említett kibocsátásáthelyezés szempontjából kitettek lehetnek. Ezzel összefüggésben a Bizottság megfontolja azt is, hogy szükséges-e a közvetett költségek kompenzációjára vonatkozó intézkedések további harmonizációja.

(3) A Bizottság a Párizsi Megállapodás alapján elvégzett minden egyes globális értékelés alkalmával jelentést készít az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, különös tekintettel arra, hogy szükség van-e további – többek között a 9. cikkben említett lineáris tényezővel kapcsolatban – uniós szakpolitikákra és intézkedésekre az üvegházhatású gázoknak az Unió és tagállamai által vállalt csökkentése érdekében. A Bizottság, adott esetben, az irányelv módosításáról szóló javaslatokat terjeszthet az Európai Parlament és a Tanács elé.

(4) A Bizottság 2020. január 1-je előtt naprakész elemzést készít a légi közlekedés nem szén-dioxiddal kapcsolatos hatásairól, amelyhez adott esetben jogalkotási javaslatot csatol arról, hogy e hatásokat miként lehet a legmegfelelőbbben kezelni.”

38. A 2003/87/EK irányelv IIa. mellékletében a Belgiumra, Luxemburgra, Olaszországra és Svédországra vonatkozó bejegyzéseket el kell hagyni.

39. A 2003/87/EK irányelv IIb. mellékletének helyébe ezen irányelv I. mellékletének szövege lép.

40. A 2003/87/EK irányelv IV. melléklete ezen irányelv II. mellékletével összhangban módosul.

2. cikk

Az (EU) 2015/1814 határozat módosításai

Az (EU) 2015/1814 határozat 1. cikke a következőképpen módosul:

1. Az (5) bekezdés első albekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Az első és második mondatól eltérve, 2023. december 31-ig az ezekben a mondatokban említett százalékos arányokat és 100 millió kibocsátási egységet meg kell kétszerezni.”

2. A szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5a) Amennyiben a 3. cikk szerint elvégzett első felülvizsgálat során más döntés nem születik, 2023-től kezdődően érvényteleníteni kell az előző évben árverésre bocsátott kibocsátási egységek teljes számának levonása után a tartalékban maradó kibocsátási egységeket.”

3. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2019. október 9-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

Az első albekezdéstől eltérve a tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az ezen irányelv I. cikke 14. pontjának f) pontjában meghatározott, a 2003/87/EK rendelet 10a. cikkének (6) bekezdésére vonatkozó közzétételi és jelentéstételi kötelezettségeiknek legkésőbb 2018. december 31-ig megfeleljenek.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal belső joguk azon a főbb intézkedéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

4. cikk

Átmeneti rendelkezés

Az ezen irányelv 3. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében rögzített kötelezettségüknek való megfelelés keretében a tagállamok biztosítják, hogy a 2003/87/EK irányelv 10. cikkének, 10a. cikke (4)–(7) bekezdésének, 10a. cikke (8) bekezdése első és második albekezdésének, 10a. cikke (12)–(18) bekezdésének, 10c. cikkének, 11a. cikke (8) és (9) bekezdésének, valamint az említett irányelv IIa. és IIb. mellékletének átültetését célzó 2018. március 19-én hatályban lévő nemzeti jogszabályaik 2020. december 31-ig hatályosak maradjanak. A 2014/746/EU határozat mellékletében szereplő listát 2020. december 31-ig továbbra is alkalmazni kell.

5. cikk

Hatálybelépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

6. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2018. március 14-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

L. PAVLOVA

I. MELLÉKLET

A 2003/87/EK irányelv IIb. mellékletének helyébe a következő szöveg lép:

„IIb. MELLÉKLET

A MODERNIZÁCIÓS ALAP FORRÁSAINAK FELOSZTÁSA 2030. DECEMBER 31-IG

Részesezés a modernizációs alapból

Bulgária	5,84 %
Cseh Köztársaság	15,59 %
Észtország	2,78 %
Horvátország	3,14 %
Lettország	1,44 %
Litvánia	2,57 %
Magyarország	7,12 %
Lengyelország	43,41 %
Románia	11,98 %
Szlovákia	6,13 %”

II. MELLÉKLET

A 2003/87/EK irányelv IV. mellékletének A. részében a negyedik, „Egyéb üvegházhatású gázok kibocsátásának nyomon követése” cím alatti bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság által az összes érintett fél együttműködésével kidolgozott, a 14. cikk (1) bekezdésével összhangban elfogadott egységesített vagy elismert módszereket kell alkalmazni.”
